

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΣΕΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΡ. 20. — ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 6 — ΑΘΗΝΑΙ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 1)14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1915

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- Κόρη ξανθή τραγούδαγε στῆς Τρίγας τὸ γεφύρι,
Ψιλὰ τραγούδια ἔλεγε καὶ παραπονεμένα,
Κι' ἀπὸ τὸ θλιβερὸ σκοπὸ, τὸ θλιβερὸ τραγοῦδι,
Καὶ τὸ γεφύρι ἐρράγισε καὶ τὸ ποτάμι στάθαι,
Καὶ τὸ στοιχειὸ τοῦ ποταμοῦ στήν ἄκρια ἐπετάχθει.
Κ' ἕνας διαβάτης φώναξε πὸ πέρα ἀπὸ τὴ ράχη,
— « Ἄλλαξε, κόρη, τὸν ἦχὸ, καὶ πῶς ἄλλο τραγοῦδι,
« Γιὰ νὰ κινήσῃ ὁ ποταμὸς, νὰ σμίξῃ τὸ γεφύρι, »
« Καὶ τὸ Στοιχειὸ τοῦ ποταμοῦ στὸν τόπο του νὰ πάη. »
— « Τὸ πῶς ν' ἀλλάξω τὸν ἦχὸ, νὰ πιάσω τὸ τραγοῦδι,
« Τὶ γὰρ τραγοῦδι τὸ εἶπα γώ, γιὰ μοιρολόγι τὸ εἶπα,
« Γιατὶ ἔχω πόνον στήν καρδιά, πού γιατρομενὸ δὲν ἔχει,
« Μάννα καὶ κύρην ἔχασα κ' ἐννιά ἀδελφοὺς στρατιῶτες,
« Ἔχω καὶ τὸν πολλαγαπῶ ἄρρωστο στὸ κρεββάτι,
« Κι' ἄρρωστικὸ μοῦ γύρευε τὸ τί δὲν εἶν' στὸνκόσμο.
« Μοῦ γύρευε λαγοῦ τυρὶ κι' ἀπ' ἀγριογίδα γάλα,
« Κι' ὥστε νὰ πάου στ' ἄγρια βουνὰ, νὰ κατεβῶ στοὺς κάμτους,
« Νὰ κυνηγήσω τὸ λαγὸ, νὰ πιάσω τ' ἀγριογίδι,
« Νὰ στήσω μαρμαρόμαντρα καὶ νὰ τυροκομήσω,
« Πολλαγαπῶ παντρεύτηκε κι' ἄλλη γυναῖκα πῆρε.
« Πῆρε τὴν πλάκα πεθερὰ, τὴ μαύρη γῆς γυναῖκα. »

Ἄπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ Κου
Πολίτη « Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ
τραγούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
» σελ. 163

ΚΙΟΥΤΑΧΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ

• Εμείς έχουμε ένα Κιουταχή και σεις ένα Καραΐσκάκη. •
 • σκάκη. Ένας λέοντας πολέμη έναντιόν ενός λέοντος. •
 (Τουρκικός Ήρωας γιά τόν Νικητή της Αράχovas).

Μάης τοῦ 1826! κι' ἀντί οἱ κάμποι νά μοσκοβολοῦν, κι' ἀντί τὰ ἔλατα τ' ἀθάνατα στά βουνά ν' ἀνθίζουσι, κι' ἀντί ὅλα νά γιορτάζουσι τὸν Μάη, τὸν μῆνα τὸν λουλουδένιο, ἔρημιά, φρίκη, καμὸς, ξεριζωμὸς, φωτιά.... Ναι! οὔτε πέτρα σὲ πέτρα, οὔτε δένδρο, οὔτε κλαρί, οὔτε σπαρτὸ χάμω, οὔτε σπίτι, οὔτε ὑποστατικὸ στή κατακαυμένη Ἑλλάδα θὰ μποροῦσε κανένας νὰ ξεχωρίσῃ, νὰ ξεσκαλίσῃ στὸ σωρὸ τῆ σιγάχῃ ποῦ παρουσίαζεν ἐκεῖνος ὁ Μάης. Τὰ πουλιὰ κ' ἐκεῖνα φροβισμένα εἶχον ξενητεφθῆ. Ὁ οὐρανὸς πενθοῦσε τυλιμένος σὲ τολύπες καπνὸ—ποιὸς ξέρει ποιανοῦ σπιτιοῦ, ποιανοῦ χωριοῦ, ποιανοῦ κορμιοῦ καμένου—ὁ ἥλιος μόνος μὲ ἀπάθεια καὶ σκληρότητα φώτιζε τὴν Κόλασι, ἐνῶ ἀπ' τὴν Ἄρτα στὴν Ἀθήνα κι' ἀπ' τὴν Πάτρα σιτὴ Σπάρτη ἡ ἀπογοήτευσι, ὁ κόπος, ἡ ἀμφιβολία ἀγνάντευαν κάθε καρδιά καὶ κάθε νοῦ. Τὸ Μεσολόγγι εἶχε πέσῃ. Εἶχε πέσῃ ἐνδοξα σὲ μιὰ ἐξοχὴ φωταφία, μέσα σὲ αἷμα καὶ θρηῖνο. Ἡ λάμψις τῆς φωτιάς πέρασε θάλασσα κι' ὁ θρηῖνος τῶν ραγιαδῶν μάλαζε τὲς πέτρινες καρδιὰς τῶν Διπλωματῶν τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ὁλη ἡ Στερεὰ στέναζε πατημένη ποκάτω ἀπ' τὰ πόδια τοῦ Ρεσιτ πασᾶ Κιουταχῆ ἐνῶ ὁ Μωρηᾶς ἐπάθεινε κακὸ φροβερό, ξεριζωμοῦ καὶ καμὸν ἀπὸ τὸν Ἰβραῆμ πασᾶν τῆς Αἰγύπτου. Ὅλων τότε τὰ μάτια στραφῆσαν σ' ἕνα λαμπρὸ ἄστρο, σ' ἕνα Σωτήρα, τὸν Γιώργου Καραΐσκάκη. Αὐτὸς θὰ ἔσωζε τὴν Ἀθήνα, τὸ τελευταῖο πρόχομα τῆς Ἑλευθερίας, αὐτὸς θὰ ἔδιωχνε τὸν Κιουταχῆ ἀπ' τὴν Στερεὰ καὶ ἂν ὁ Θεὸς ἤθελε θὰ κατέβαινε καὶ στὸ Μωρηᾶ νὰ λογαριασθῆ μὲ τὸν Αἰγύπτιον πασιζαδέν. Ὁ Καραΐσκάκης αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ὑποσχέθηκε νὰ ἐκτελέσῃ. Ὁ φθονερὸς Χάρος τὸν ἄρπαξε στὴ μέση τοῦ ἔργου του.

Γεμάτος λοιπὸν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ κ' ἐνῶ χιλιάδες στήματα εὐλογοῦσαν τὸ ὄνομά του καὶ παρακλήσεις γονατιστὲς σιῆς Ἐκκλησιῆς ἐγίνονταν γιὰ τὴν ἐπιχείρησι, γεμάτος ἀπὸ πεποίθησι ὁ Καραΐσκάκης μὲ 600 παλληκάρια πρόβιλε στὴν Ἑλευσίνα γιὰ νὰ χυπήσῃ τὴν Κιουταχῆ.

Τὴν ὑποδοχὴν τοῦ γίνηκε! Ἡ πεζοῦλες καὶ ἡ ταράτσες τῶν σπιτιῶν τῆς Ἑλευσίνας γεμάτες ἀπὸ γυναικόπαιδα καὶ γέρους πῦ ἐκλαιγαν ἀπὸ χαρὰ, βλέποντας πάλιν φου-

σανέλλα καὶ φέσι ἑλληνικό. Καὶ τὰ τρανὰ παλληκάρια στρατοπέδευαν στὸ Χαϊδάρι. Ἐκεῖ γίνηκε τὸ πρῶτο Ἑλληνικὸ Στρατόπεδο ὑστερα ἀπὸ τὰ Δερβενάκια, ἐκεῖ ἀντήχησε γιὰ πρώτη φορὰ χαρμόσυνο ἐφεστῆριο ὑστερα ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ἐκεῖ συνάχθησαν κοντὰ στὰ παλληκάρια τοῦ Καραΐσκάκη τὰ ἀδάμαστα θεοῦ τοῦ Νικόλα Κριεζώτη, Γιώργου Βάγια, Γιάννη Κωλέττη, Γάσσου Βάσσου, Κίτσου Μπότσαρη, Νότη Τσαβέλλα, καὶ τὰ τάγματα τῶν Φιλελλήνων τοῦ ἥρωος Γάλλου Συνταγματάρχου Φαβιέρου. Πέρα στὰ βορειοδυτικὰ τοῦ Στρατοπέδου μιὰ γαλανόλευκὴ κημάτιζε κ' ἕνας ἐρεπιωμένος ὄγκος ὑψόνετο σ' ἕνα λόφον ἦτανε ἡ Σημαία τοῦ Σταυροῦ στὸν Παιθεῖώνα καὶ ἡ Ἀκρόπολις. Ἐκεῖ ὁ Γιάννης Γκούρας καὶ ὁ Μακρυγιάννης ἐδιαφέντευαν τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος. Καὶ κάθε πρωὶ οἱ διαφεντεράδες τῆς Ἀκροπόλεως χαϊροῦτιζαν μὲ χαρμόσυνα σάλπισματα τὸ στρατόπεδο τοῦ Χαϊδαριοῦ. Μιὰ παρηγοριὰ καὶ τίποτε ἄλλο.

Ὅταν ἦτανε στὸ Χαϊδάρι ἔρχε τοῦ Γιώργου Καραΐσκάκη ἕνα ἀπεισῶδιο: συναντήθηκε μὲ τὸν Κιουταχῆ. Ὁ Γαλλικὸς στόλος ναυλοχοῦσε στὸ Φάληρον ἐρχόμενος ἀπ' τὴ Σμύρνη. Διοικητὴς του ἦτανε ὁ Ναύαρχος Δερινῦ, ἕνας ἀπὸ κείνους ποῦ θὰ νικοῦσαν τὲς Ἀρμάδες στὸ Ναυαρίνο ὑστερα ἀπὸ ἕνα χρόνον. Ὁ Δερινῦ ἦτανε προσέτι τύπος Γάλλου εἰσατορίδη, φιλέλλην θεομὸς καὶ θαυμαστής τῶν ἡρώων τοῦ Ἀγῶνος. Ὅταν ἦτανε λοιπὸν στὸ Φάληρον ὁ Δερινῦ ἐπεφόρτισε τὸν Φαβιέρου νὰ εἰπῆ τοῦ Καραΐσκάκη ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ τὸν γνωρίσῃ. Ὁ Καραΐσκάκης ἐπέτα ἀπ' τὴν χαρὰ του. Ὅχι ἀπὸ ἐγωῖσμὸ ἀλλὰ ἐλπίζε πολλὰ γιὰ τὴν Πατρίδα ἀπὸ αὐτὴ τὴ γνωριμία. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κιουταχῆς ἐφρόντιζε νὰ περικλείσῃ καλλίτερα τὴν Ἀκρόπολι κ' ἔπειτα νὰ σκεφθῆ τὸ στρατόπεδον τοῦ Χαϊδαριοῦ καὶ μιὰ μικρὴ ἀναχωρῆ βασιλενε ἀπὸ τὲς ἀρχὲς τοῦ Αὐγούστου, ὁ Καραΐσκάκης στῆς 12 τοῦ ἴδιου μηνὸς κατέβηκε στὸ Φάληρον, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Κριεζώτη καὶ τὸν Κωλέττη. Ἐκεῖ μιὰ φαλαινίδα τῆς ναυαρχίδος τοὺς περιέμενε. Καὶ σὲ λίγο ὁ Δερινῦ ἐσφιγγε τὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων ὀπλαρχηγῶν. Κύτταζε μὲ θαυμασμὸ τὸ γιγάντιο σῶμα τοῦ Κριεζώτη, τὴν ἀρεμάνιο ὄψη τοῦ Καραΐσκάκη καὶ τὴ χρυσοκεντημένη φουστα-

νέλλα τοῦ Κωλέττη. Ὁ τελευταῖος χρησίμευε γιὰ διωρισμένας. Ὁ Δερινῦ ἐξεφράσθη με ἐνθουσιασμό γιὰ τὸν Ἀγῶνα καὶ ζητοῦσε πληροφορίες ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκη, διὰ τὸ ὑπασπιστὴς τῆς θηροεσίας εἰσαγγέλει :

— Ὁ Ἐξοχότατος Βεζύρης Ρεσῆτ πασᾶς τῆς Ρούμελης.

Οἱ τρεῖς ὀπλισθηγοὶ πῆδησαν ξαφνισμένοι μετὰ τὸ δεξιὸν χεῖρ ἐκθῶς στὸ σελάχι, ἐνῶ ἀγριοκύντασαν τὸν Γάλλον Ναύαρχον. Εἶχαν ὑπομισθίην προδοσίᾳ Ὁ Δερινῦ ἀτάραχος θαυμάζε τὴν ἐξοχὴν στάτι τῶν Ἑλλήνων. Θὰ ἠύχετο νὰ ἦτανε παρὼν κανέναις ζωγράφος γιὰ νὰ τοὺς ἀποθανάτιση σ' αὐτὴ τὴ πόζα.

— Καπεταναῖοι, μὴ με νομίζετε προδότη. Ἐπὶ τῆς τιμῆς μου, οὔτε εἶδησιν εἶχα γι' αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψιν. Μὴ ξεχνάτε δὲ ὅτι εἶσθε μουσαφίρηδες μου καὶ ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ σᾶς ἐγγίξουν.

Αὐτὰ εἶπεν ὁ εὐγενὴς ναύαρχος καὶ μετὰ τὸ χεῖρ του τοὺς καθυσήμασε νὰ ξανακαθίσουν στὸ διβάνι, καὶ οἱ τρεῖς ὀπλισθηγοὶ καθισχυασμένοι ἐκάθησαν καὶ πάλιν σταυροπόδι. Ὁ Δερινῦ ἐβγήκε στὸ κατάστρωμα γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ τὸν Κιουταχί. Ὁ Πασᾶς ἦτανε ντυμένος ἂ κατὸ ἐπέγκλ, βουτημένος στὸ χρυσάφι, στὸ βελούδο καὶ στὰ μυρωδικὰ. Ἐὐγενικὰ χαιρετίσε εὐρωπαϊκὰ τὸν Ναύαρχο καὶ τοῦ σύστησε τοὺς δύο συντρόφους του, τὸν Ὁμέρ πασᾶ τῆς Καρῆστου καὶ τὸν ὑπασπιστὴν του Μουσταφᾶ μπεην. Ὅσο ὁ Κιουταχίς ἦτανε ὁμορφάνθρωπος εὐγενὴς καὶ γλυκὴς τὸν χαιρετῆται τόσο ὁ Ὁμέρ καὶ ὁ Μουσταφᾶς ἦτανε τύποι ἀσημιάς καὶ ἀθηριωδίας. Ὅταν ἐμπῆκαν στὸ καρὲ τῆς ναυαρχίδος καὶ ἀντίκρουσαν τὸν Καραϊσκάκη καὶ τοὺς δύο ὀπλισθηγοὺς του ἔμειναν κατάπληκτοι. Ὁ Κιουταχίς ὁμοίως μετὰ χάρι ἐπλησίασε τὸν Καραϊσκάκη ὁ δὲ ποτὸς καὶ αὐτὸς εἶχε μείνη ἀπαθὴς ἐκάθησε κοντὰ του καὶ ἄρχισε ἀρβανίτικα :

— Ἄφερμι, ἄφερμι, μπίρο (γιγιέ μου). Ἐγὼ σὲ γύφειναι στὴ γῆ καὶ σὲ βρίζω σὲ φρεγάτα. Ἐσύ σοι ὁ Καραϊσκάκος ποῦ ὅταν σ' ἀνέφερνε ὁ Ἀλῆς στὰ Γιάννενα ἔτρεχαν τὰ σάλια του; Βαί, βαί, ἐγὼ σὲ νόμιζα πῶ γέρο.

Καὶ τὸν ἔβλεπε ἀπὸ κεφαλὴ μέχρι ποδῶν. Οἱ δύο ἄλλοι Τοῦρκοι ἀγριόβλεπαν τὸν Κριεζώη καὶ τὸν Κωλέττη. Οἱ δύο ὀπλισθηγοὶ ἔτριβαν τὰ μουστάκια τους καὶ εἶχαν τὸ χεῖρ τὸ δεξιὸν στὸ σελάχι. Σὲ μιὰ γωνιὰ ὁ Δερινῦ ἔβλεπε τὴ σκηνή. Ἡ θέσι του ἦτανε δύσκολη. Εἶχε στὴ φρεγάτα του ἓνα Τοῦρκο Στρατιώχην κ' ἓνα Ἀρχιστρατιώχην ἐπαναστάτη. Πῶς θὰ τελείωναν τὰ πράγματα; Πῶς οἱ Διπλωμάται στὸ Παρίσι θὰ τοῦ τὸ συγχωροῦσαν;

— Βεζύρη μου, ἀπάντησε μετὰ χαμόγελο εἰρωνικὸ ὁ Καραϊσκάκης, ἐάν εἶμαι νέος καὶ ὄχι γέρος αὐτὸ τὸ ἀπέδειξα στὸ Χαϊδάρι ὅταν ἦ ἀφεντιά σου νικῆθηκε. (Ὁ Κιουταχίς δάγκασε τὰ χεῖλη του). Μὰ κι' ἐγὼ εἶχα ἐπιθυμία νὰ σὲ γνωρίσω. Καὶ χαίρω πολὺ. Πῶς πάγει τὸ γιουροῦσι στὴν Ἀκρόπολι;

Οἱ τρεῖς Τοῦρκοι ἔμειναν ἀπαθῆς. Ὁ Ὁμέρ πασᾶς ἀπότομα πλησίασε τὸν Κιουταχί καὶ τοῦ μοιρομύρησε κάτι σ' αὐτί. Τί τοῦ εἶπε; Φαίνεται τὸν συμβούλεψε νὰ χαλάσῃ τὸ ἄστυον τῆς φιλοξενίας, ἀλλὰ ὁ Κιουταχίς τοῦριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιὰ καὶ μετὰ γελαστὸ πρόσωπο γύρισε στὸν Καραϊσκάκη :

— Παιδί μου, ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ σὰν γιγιό μου καὶ θέλω τὸ καλὸ σου. Τί καταλαβαίνεις ποῦ σοι φερμανλῆς; Χάνεις τὰ νιάτα σου τὰ χρυσᾶ μέσα σὲ κακουχίες καὶ στερησεις. Ἄμμι γίνου δικός μου μουσίρης (στρατηγός) καὶ σοῦ δίδω τὰ βιλαέτια τῆς Ρούμελης. Δέχεσαι;

Ὁ Καραϊσκάκης καὶ οἱ δύο σύντροφοί του πετάχθηκαν ἀπὸ ἀγανάκτησι.

— Βεζύρη, αὐτὸ τὸν τίτλο ποῦ λῆς νὰ μοῦ δώκῃς, φωνάζεν ὁ Καραϊσκάκης, μοῦ τὸν ἔδωκεν ἡ Πατριδα μου. Εἶμεθα λοιπὸν ἴσος πρὸς ἴσον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ βιλαέτια τῆς Ρούμελης, αὐτὰ ἐλπίζω νὰ σοῦ τὰ πάρω μετὰ τὸ σπαθί μου καὶ γρηγορὰ νὰ δώσῃ ὁ Θεός.

Καὶ χωρὶς κἄν νὰ χαιρετίσῃ τοὺς τρεῖς Τοῦρκους, ὁ Καραϊσκάκης ἔσφιξε τὸ χεῖρ τοῦ Δερινῦ καὶ ἔφυγε μετὰ τοὺς ὀπλισθηγοὺς του.

Ὁ Ρεσῆτ πασᾶς ἔμεινε συλλογισμένος. Ἐπειτα ἀφοῦ στέναξε, ἄρπαξε τὰ γένεια του καὶ ὑπόκωφα ξεμυστηρεῖσθηκε στοὺς δύο συντρόφους του.

— Μετέτοιους ἀνθρώπους μᾶς στέλνει τὸ Δοβλέτι νὰ πολεμήσουμε; Μὰ νομίζουν ὅτι ἔχουν νὰ κἄνουν μετὰ Ἀλῆ καὶ Ἰσμαὴλ πασάδες;

Ὁ Δερινῦ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀφοῦ εἶχε ξεπροβοδίσει τοὺς Ἑλληνας ξαναἤρχονταν στὸ καρὲ. Ὁ Ρεσῆτ πασᾶς τὸν ἐπλησίασε καὶ σιωπηλὰ τοῦ ἔδειξε τὴν φιλαινίδα ποῦ φερε τὸν Καραϊσκάκη στὸ Φάληρον. Ἐκεῖνος τοὺς εἶδε καὶ πετώντας τὸ φέσι του στὸν ἄερα :

— Καλὴν ἀντάμωσι, πασᾶ, στὴν Ἀκρόπολι.

Ὁ Ὁμέρ ἐμοίγκρισε ἀφρισμένος :

— Γκισουρλὰρ κιοπέκ.

Μὰ ὁ Ρεσῆτ δείχνοντας τὸν Καραϊσκάκη στὸν Δερινῦ ἐπρόφερε προφητικά :

— Καπετάν-πασα, ἢ αὐτὸς θὰ μετὰ φάη ἢ ἐγὼ θὰ τὸν φάω. Μὰ τὸν Ἀλλὰχ ὁμοίως ἐγὼ θὰ τὸν φάω.

(Διασκευὴ ἱστορικῶν ἐπεισοδίων).

Θ. Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

154 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ — 6)19 Ὀκτωβρίου 1915

Ἐξετασθέντες εἰς τὰς διαφόρους ἀπαιτήσεις διὰ τὸν βαθμὸν Β'. Τάξεως Προσκόπου ἐπέτυχον καὶ ἀπονέμεται εἰς αὐτοὺς ὁ βαθμὸς οὗτος εἰς τοὺς κάτωθι δοξίμους.

1η Ὁμάς	4η Ὁμάς	7η Ὁμάς
Ἐπεν. Καλομοίρης Ι.	Ἐνωμ. Τσιρόπουλος Ν.	Ἐνωμ. Κουλαμπίδης Α.
» Παπαδημητρίου Δ.	Παπαδάκης Γ.	Ἐπεν. Παγώνης Ι.
Δόκιμ. Κουφαίλας	Πατριζίος Α.	Βασιλειάδης Β.
» Νανόπουλος Π.	Ἐπεν. Βιτιάδης Α.	Παπαδάκης Ι.
» Ἀγορόπουλος	Καράλης Ι.	Τζοβάρης Β.
» Τσικόπουλος Π.	Καράλης Θ.	Παπαδόπουλος Χ.
» Βασιλειάδης Γ.	Μπαριτάκης Κ.	
» Σαλβάγος Κ.		8η Ὁμάς
2α Ὁμάς	5η Ὁμάς	Ἐνωμ. Βερτσώνης Σ.
Ἐπεν. Δαλέζιος Π.	Ἐπεν. Βογιατζῆς Γ.	Ἐπεν. Πρακλείδης Ν.
Ἐνωμ. Κλαδίδης Π.	Ματσάκης Μ.	Ὀικονομίδης Α.
» Τσαβαρῆς Σ.	Ἐπεν. Λιβιεράτος Σ.	Ἐπεν. Πετροπουλιάδης Σ.
Ἐπεν. Μηταράκης Β.	Δανῆς Ν.	Ἐνωμ. Λερωνίδης Δ.
» Φιλιππίδης Ν.	Λιβανός Ε.	
	Ματσάκης Α.	Ἐπίσης καὶ ὁ Ἐνωμοταρ-
3η Ὁμάς	Κούτσικος Μ.	χεύων Γλύκας Κ. τοῦ Κ.Ζ.Α.
Ἐνωμ. Ἀλμπανέζος Γ.	6η Ὁμάς	
Ἐνωμ. Ἀμερολῆς Δ.	Γκεζέπης Θ.	Ἐπισημασθέντες
Νιτζώτης Α.	Ἐπεν. Ἐλευθερόπουλος Π.	Γ. ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ
Καζάνιος Θ.	» Φραγκόπουλος Α.	Ἐπισημασθέντες
Ἐνωμ. Παπαντωνάκης Β.		Α. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

171 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ — 18 Νοεμβρίου 1915

Οἱ κάτωθι Πρόσκοποι ὑποσιάντες ἐπιτυχῶς τὴν δοκιμασίαν τῶν ἔλαβον τὸ πτυχίον τοῦ σηματοτηλεγραφεῖο.

		1ης Ὁμάδος
Ἐνωμοτάρχης	Ἀργύρης Γεώργιος	»
»	Ἀθανασόπουλος Βασίλ.	»
Ἐπενωμοτάρχης	Μηταράκης Παναγιώτης	3ης
Ἐνωμοτάρχης	Τσιρόπουλος Νικόλαος	4ης
»	Γερμανός Δημήτριος	»
Πρόσκ. Β'. Τάξ.	Βακρατσῆς Δημήτριος	»
»	Παπαδάκης Γεώργιος	»
Δόκιμος	Γεράρδης Ἰωάννης	»
Ἐνωμοτάρχης	Γουῆλος Ἰωάννης	5ης
»	Ρούσσης Κίμων	»
Ἐπενωμοτάρχης	Φραγκόπουλος Ἀριστ.	6ης
Δόκιμος	Καροβέσης Χρήστος	»
Ἐπαρχηγός	Μπαριτάκης Νικόλαος	7ης
Ἐνωμοτάρχης	Κουλαμπίδης Δῆμος	»
»	Διαμάντης Κωνσταντῖνος	»
Ἐπενωμοτάρχης	Παγώνης Ἰωάννης	»
Ἐνωμοτάρχης	Βερτσώνης Στυλιανός	8ης

Ἐπισημασθέντες
Κ. ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ

Ἐπισημασθέντες
Α. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ο κ. Λεωνίδας Παύσης, Αρχηγός της Ομάδος Α.Α. Έφεδρος λοχίας του πεζικού, γράφει στον Υπαρχηγό του κ. Γ. Κοκκιλή υπό ημερομηνίαν 28 Οκτωβρίου 1915.

Αγαπητέ μου Υπαρχηγέ,

Δεν δύναμαι να σου περιγράψω την χαράν την οποίαν ησθάνθην όταν έλαβα τό γράμμα σου. Ένόμισα πρὸς στιγμήν ὅτι εὐφοροκόμη μεταξὺ σας καὶ συνεδρίαζον. Τί εὐτυχεῖς γιὰ μένα στιγμῆς.

Εἶνε δύσκολον νὰ σοῦ πῶ πόσον ἐστενοχωρήθην ποῦ σὰς ἄφισα, ἀλλὰ ἡ στενοχωρία μου αὐτὴ ἐζηθενίζεται πρὸ τοῦ καλή-κοντος διὰ τὸ ὅποιον ἐκλήθην ὑπὸ τὰς Ση-μαίας.

Μὴν φραντασθεῖτε ποτὲ ὅτι θὰ σὰς λησμο-νήσω διότι τὰ δείγματα τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας εἶνε μεγάλα. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι πολλάκις ἤμην ὀλίγον ἢ καὶ πολὺ τραχὺς, ἀσθηρὸς ἀπέναντί σας, ἀλλὰ οὐδεὶς θὰ μὲ μεμρθῇ ὅτι σὰς ἐπέδειξα ποτὲ ἀντίθετα πρὸς τοὺς ἠθι-κοὺς καὶ κοινωνικοὺς ὅρους καὶ νόμους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ ζῆ ὁ νέος καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἄτομον ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Καὶ ὡς στρατιώτης τῆς Πατρίδος καὶ ὡς Αρχηγὸς σας σὰς παρακαλῶ, σὰς ἐξορκίζω ὅπως ἐντείνεται τὰς δυνάμεις σας γιὰ νὰ διαπαιδαγωγήσετε τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν εἰς πᾶν εὐγενὲς καὶ ἰδεῶδες διότι δυστυχῶς διὰ νὰ ζήσωμεν πλέον εἰς τὴν φροβερὰν αὐτὴν ἀνθρωπίνην πάλιν ἡτὶς συντελεῖται τελευ-ταίως πρέπει νὰ ἔχωμεν στερεὰς ἠθικὰς βίαις.

Ἀπὸ σὰς ποῦ μέναιτε, καὶ ποῦ ἔχετε νοιάσει τὸν Προσκοπισμὸ ἐξαρτᾶται τὴν ἡ πρόοδος καὶ εὐημερία τοῦ Σώματος Ἀλε-ξανδρείας ποῦ ἐξέτελεσε θανυμία ὡς σή-μερον τὸν προσορισμὸ του.

Ἐγὼ κατετάχθην εἰς τὸν 1ον Λόχον τοῦ 1ου Ἐμπέδου Πεζικοῦ Συντάγματος Ὁ διοικη-τῆς μου ποῦ μὲ γνωρίζει ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ἔχει μεγάλη ἐμπιστοσύνη σὲ μένα μοῦ ἀνέθεσε καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐκπαιδευτι-κοῦ Οὐλάμου τῶν Ὑπαξιωματικῶν.

Εἰς τὴν διμοιρίαν μου ἔχω ὑπὸ τὰς δια-ταγὰς μου τὸν Αρχηγὸν δεκανέα Τσαλουμᾶν, τοὺς ὑπαρχηγοὺς Ἀργυρόπουλον, Ἀγιομαν-ρίτην καὶ πολλοὺς ἄλλους Ἀλεξανδρινούς, εἰς τοὺς ὁποίους καθὼς καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους κανένα χατήρι δὲν περνᾷ.

Ὁ καιρὸς τῶν κουραμπιέδων πέρασε, τώρα ἐργασία ἀνένδοτος ἡ φυγοπονία κτυπιέται ἀλύπητα.

Αἱ ἀσκήσεις ἀρχίζουσι πολὺ πρωτὶ ἀπὸ τὰς 6 1/2 π.μ. στὸ πόδι. Θεωρία, γυμνάσια 4 ὥρας καὶ λοιπὰ, ἀλλὰ μὲ ὅλα αὐτὰ περ-νοῦμε εὐχάριστα, ἀδελφωμένοι, μὲ τὰς δια-σκεδάσεις μας καὶ συναλίας γαυτὶ ὁ λόγος μου στρατωνίζεται στὸ Ὠδεῖον, ἔχομε δὲ καὶ στρατιώτας διασήμους μουσικοὺς καὶ ὅτι καρδιᾶς καρδί.

Ἡ Διμοιρία μου χωρὶς ἐγωῖσμὸ εἶναι ἀπὸ τὲς καλὲς καὶ αὐτὸ γαυτὶ ὅσα ἔμαθα στὸν προσκοπικὸ μου βίον τὰ ἐφαρμοζῶ ἐδῶ. Κάποτε καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ μου παρα-κολουθοῦν τὰς προσκοπικὰς θεωρίας μευ τὰς ἐγκρίνουσι καὶ ἐγκαρδιόνουσιν πολὺ.

Ἐργάζομαι πολὺ, καὶ τὴ νύκτα ἀκόμη καὶ γι' αὐτὸ μὴ μὲ παρεξηγήτε ἂν δὲν σὰς γράφω τακτικά.

Φροντίσατε πάντοτε νὰ ἔχετε ἀλληλεγγύην καὶ ἀγάπην μεταξὺ σας καὶ νὰ φέρεσθε ὡς ἀδελφοὶ πρὸς ὅλους.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος πρέπει νὰ μάθῃ νὰ εἶνε ἠνωμένον σφικτὰ καὶ ἀχώριστα.

Εἰς ὅλους τοὺς Προσκοποὺς προσφέρω χωριστὰ στὸν καθένα τοὺς ἀσπασμοὺς μου καὶ εἰς ὅλους ἐπείνουσ ποῦ ρωτοῦν γιὰ μένα καὶ ποῦ ποτὲ ἐγὼ δὲν λησιμονῶ.

Φροντίζετε νὰ εἰσθε πάντοτε πρόθυμοι.

Μὴ λησιμονήσετε ὅτι μοῦ ὑπεσχέθητε ὅτι σὰν γυρῶ θὰ σὰς εὔρω πάλιν ὅλους.

Πίστευσε ὅτι μὲ συγκινοῦν πολὺ τὰ εὐγενῆ γιὰ μένα αἰσθήματά σας καὶ διαβεβαίωσε ὅλους ὅτι καὶ ἐγὼ τὰ αὐτὰ πάντοτε τρέφω γιὰ κείνο.

Σὲ φιλῶ

Ὁ Αρχηγός σου

ΛΕΩΝ. ΠΤΕΡΗΣ

Ὁ κ. Παναγιώτης Νικουλάκος, Αρχηγὸς τῆς 8ης Ομάδος Α.Α. Ἐφεδρος λοχίας τοῦ ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ μᾶς γράφει :

Ἐν Τουρχανλί, τῇ 17 8)βρίου 1915

Δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσον ἀκριβῶς καιρὸν ἔχει τὸ ἀγαπητὸν « Ἐσο Ἔτοιμος » νὰ φιλο-ξενήσῃ εἰς τὰς στήλας του μερικὰς γραμμὰς μου· πάντως ἔχει ἀρκετὸν καιρὸν καὶ δὲν ἀμ-φιβάλλω ὅτι θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ φιλοξενήσῃ τὴν παροῦσάν μου γραμμὴν ὑπὸ τὸ φῶς ἐνὸς κεριοῦ καὶ ὑπὸ τὴν χαμηλὴν τοῦ ἀντι-σκίηνου στέγην χάριν τῶν προσφιλῶν μας προσκόπων.

Τουρχανλὴ λοιπὸν θὰ πῆ ἕνα χωριουδάκι

μέ πέντε ἔξ σπῆτια ἑτοιμόροπα, ἄλλοτε τουρκικὸ ἤδη δὲ σχεδὸν ἀκατοίκητον, ἀπέχον περὶ τὰς 5 ὥρας τῆς νύμφης τοῦ Θεομαϊκοῦ πρὸς τὴν Χαλκιδικήν. Τὸ Τουρχανλὶ τοῦτο ἔχει τὴν τιμὴν νὰ μᾶς φιλοξενῇ μετὰ τοῦ Σώματος μου μὲ ἓνα σωρὸ κτήνη, πυρομαχικὰ, τρόφιμα, νομὴν κ.λ.π. ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν συντήρησίν μας εἶδη. Ἄσημον καὶ ἄγνωστον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τὸ ἐξετρίψωσαν ἀπὸ τὴν ἀφάνειαν οἱ στρατιωτικοὶ χάριται ἐκείνων ποῦ δὲν ἀφήνουν τίποτε τὸ ἀπαρατήρητον καὶ τὸ ἀχρησιμοποίητον. Κείμενον ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῶν ὑπερίνω τῆς Θεσσαλονίκης βουνῶν μᾶς παρέχει εὐρὺν καὶ ἀναπεπταμένον ὁρίζοντα ἰδίᾳ πρὸς Νότον καὶ Δυσμᾶς.

Καίτοι εὐρισκόμεθα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ ἤλθαμε εἰς διαρκῆ διμυλῶδη καιρὸν διακοπτόμενον ἐνίοτε μὲν ὑπὸ τοῦ ζειδώρου ἡλίου, ἀκολουθούμενον ὅμως πιστῶς ὑπὸ τῆς ἀχωρίστου συντροφίου μας τῆς βροχῆς. ἐν τοῦτοις καθίσταται κάποτε-κάποτε εἰκόλον νὰ διαπεράσῃ ἡ ὀπτική μας ἀκτὶς μακρὰν ἐκεῖ κάτω, ἐκεῖ πρὸς τὴν γενέτειραν, πρὸς τὸ κλεινὸν Ἄστυ καὶ νὰ νομίσῃ ὅτι κάτι βλέπει προχωροῦσα βαθύτερον, μακρότερον πρὸς τὴν χώραν τοῦ χουσοφόρου Νείλου, ποῦ τόσαι ἀγαθὰ τύσαι τρυφεραὶ καὶ εὐγενεῖς ὑπάρξεις φθάνουσι διανοητικῶς μέχρι τῆς ὑπὸ τῆς βροχῆς διαπερωμένης στέγης ἑνὸς ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον τοὺς ἠγάπησε, πλὴν συναντᾷ ἐμπόδια, ἐμπόδια τὰ ὁποῖα τόσον ἐξιμώθησαν μὲ τὴν ἑλληνικὴν ὑπαρξίν, τὴν ἑλληνικὴν ποίησιν, τὴν ἑλληνικὴν ἀσφάλειαν.

Νῦν, ὁ Ὀλυμπος μὲ τὰς δύο ὑπερυψηλοὺς καὶ χιονεσκεπεῖς κορυφὰς του σοβαρὸς, ἐπιβλητικὸς. Ὁ Ὀλυμπος, τὸ ἔδος τῶν Θεῶν, ἡ ἔδρα τοῦ Διὸς, μὲ τῆς σαράντα δυὸ κορυφαῖς καὶ ἑξήντα δυὸ βρυσουίαις, τὸ καταφύγιον τόσων προσκόπων τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως, ὁ Ὀλυμπος ὁ ἀνεξερεύνητος ποῦ ἔκρυβε κάθε κορυφὴ καὶ φλόμπουσο, κάθε κλαδί καὶ κλέφτη, ποῦ δὲν τὸν ἐπάτησαν ποτὲ ἢ Τουρκοῖσις, τὸ καινίχημα τῆς Ἑλληνικῆς δημόδους ποιήσεως, τὸ βουνὸ τὸ ὁποῖον ἔκλειε μέσα πρὸς τὴν στήλην τοῦ ἡρωϊκοῦ εὐζώνου ὅλον τὸν πόθον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν πέθαν-μακρὰν στεναζόντων ἀδελφῶν του ὑπὸ βαρὺν καὶ ἀπεχθὴ ζυγόν, ἔπαισε νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν του, τὴν ποίησίν του, τὸ μεγαλεῖόν του. Σήμερον δὲν εἶναι εἰμὴ ἓνα κοινὸ βουνὸ, ψηλὸ, μαῦρον, ἐπιχρεμάμενον ἐπὶ τῶν εἰσπληντων εἰς τὸν Θεομαϊκόν. Παραμένει ἀνεξερεύνητος, παραμένει ἱερὸς ὡς πρὸς τὴν ἀρχαίαν μυθολογίαν, δὲν κρύπτει ὅμως κλέφταις, δὲν σκεπάζει βαρεῖὰ ἐθνικοῦς πόθους· αἱ στρατιᾶ Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'. ἀντεκατέστησαν ἀντιξίως τὴν δρᾶκι τῶν ἡρώων

τοῦ 21, οἱ δ' ἡρωϊκοὶ εὐζῶνοι πεταχτοὶ σὺν ἀετοῖ εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ κατέλθουν πλέον κορυφογραμμὰς ἔξ ἴσου ὑψηλὰς γὰ νὰ περιμαγάνουν τὴν αἴγλην τους καὶ τὴν ἐλευθερίαν μακρὰν ὕπου ὑπάρχει ἑλληνικὴ ψυχὴ πάλουσα.

Πλησιέστερα τὸ Καρὰ-Μπουροῦ προχωροῦν σὺν χαμαιλέων μέσα στὸν Θεομαϊκόν εἶναι ὁ δορυφόρος τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προστασίαν του καὶ τὴν πλουτοπαραγωγὴν τῆς εὐφοροτάτης Μακεδονικῆς γῆς θὰ καταστῇ ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν μία τῶν ὀρασιότερων πόλεων τοῦ κόσμου.

Καίτοι αἱ στρατιωτικαὶ μας εἶναι κατακουρασμένοι ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀσκήσεις καὶ τὴν περιπολήσιν τῶν κτηνῶν μας, ἐν τοῦτοις μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἑσπερικοῦ συσσιτίου μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ προσκλητηρίου δὲν παύουν νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ χορεύουν. Χορεύουν τὸν λεβέντικο τσάμικο καὶ τὸν εὐστροφὸ καλαματιανὸ μὲ τὴν ἰδιάζουσα χορευτασιά ἢ ὁποία ἐγεννήθη μὲ τὸς ὀρειβίους κατοίκους τοῦ Ταγγέτου, τῶν Ἄρσανιαν καὶ τοῦ Μαινάλου. Τραγουδοῦν ἀκόμη τὰ τραγοῦδια ποῦ ἔβγῃκαν μέσα ἀπὸ τὴν λυπημένη ἑλληνικὴ καρδιά ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δουλείας, τὰ τραγοῦδια τὰ σχεδὸν μονότονα ποῦ μελαγχολεῖ κανεὶς καὶ παρπονεῖται ἅμα τὰ ἀκούῃ, ποῦ παριστάνουν καὶ τὴ σημερινὴ ψυχικὴ κατάστασι καθεὸς ποῦ ζῇ μακρὰν τῶν προσφίλων του. Ἐν τοῦτοις μ' αὐτὰ τὰ τραγοῦδια παλαιοὶ συναγωνιστὰ διηγούμενοι περαιομέναις δόξαις καὶ νέοι ἀκούοντες μὲ τὰ στόματα ἀνοικτὰ ἀλλὰ μὲ ζέσιν καὶ ὀρμὴν νὰ ὑπερβοῦν τοὺς ἥρωας τοῦ 1912 καὶ 13 εἴμεθα ὅλοι ἑτοιμοὶ νὰ τραπῶμεν τὴν ἀγούσαν εἰς νέους μόχθους καὶ νέους κινδύνους ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνην ἐν ἣ θὰ δρέψωμεν νέας δάφνας ἕνα στεφανώσωμεν νέους ἥρωας, μυθικοῦς, ἰδανικοῦς ἥρωας παρέχοντας εὐγενῶς τὸν ἐσπῶν τους ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς φιλετίας μας Πατριδος πρὸς μέλλουσαν εὐημερίαν της.

Π. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

ΟΡΘΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐὸ χαρμὰ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὴν ἀληθινὴν του δύναμιν.

— Ἐὸ ἔξελχον εἴτε διὰ τῆς εὐθύτητος, εἴτε διὰ τοῦ ἤθους τῶν ἀρχῶν του καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων του ἐπιβάλλει κάποιον ἀτόμητον σεβασμόν. Ὁ κόσμος τρέφει πίστιν πρὸς τοὺς τοιοῦτους καὶ πεποιθῆται καὶ ζητεῖ νὰ τοὺς μιμηθῇ.

(Ἐκ μεταφράσεως ἐκ τοῦ Μᾶς Νορδάν)

Θ. Κ. ΣΤΑΥΡΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ 5 ΟΜΑΔΟΣ Κ.Α.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΥ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν
αὐτοῦ.

Νὰ γνωρίζῃ :

- 1). Ἀνάγνωσιν, γραφήν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Νὰ διακρίνῃ καὶ ὀνομάζῃ τὰ κυριότερα ἔργαλεῖα τοῦ προσκόπου τοπογράφου.
- 3). Τὴν χρῆσιν τῆς πυξίδος.
- 4). Τὴν χρῆσιν τοῦ ἀναγωγέως—Μοιρογνωμονίου καθὼς καὶ τὴν τοῦ κανόνος καὶ τριγώνου.
- 5). Τὴν χρῆσιν τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ὑποδεκαμέτρου.
- 6). Τὰς ἀναλογίας τῆς κλίμακος.
- 7). Τὸν προσανατολισμόν.
- 8). Τὴν χρῆσιν τῆς πυξίδος Πενιέ.
- 9). Τὴν χωροστάθμισιν διὰ ράμματος 10 μέτρων καὶ διὰ κονιῶν 2 μέτρων ὕψους.
- 10). Τὴν ἀνάγνωσιν χάρτου.
- 11). Τὰ κυριότερα συνθηματικά σημεῖα τῶν χαρτῶν, ἴτιοι ἐκκλησιά, νεκροταφεῖον, σύμπλεγμα οἰκιῶν, πανδοχεῖον, τηλεγραφικοὶ στῦλοι, τηλεγραφεῖον, ἀμειξήτῃ ὁδὸς, πεπατημένη διὰ δίτροχων ἡμιονικῆ εἵβας, ἀτραπὸς, γέφυρα ξυλίνη, δεξαμενὴ, φρενᾶ, σιδ. γραμμὴ, σιδ. σταθμὸς, ὄρια Κράτους, Νομοῦ, Ἐπαρχίας, Δήμου, εἰσῆς, ἔδαφος τελματώδες, ἔλη.
- 12). Τὴν χάραξιν χάρτου δι' ἀβιάστου κανονικοῦ βήματος καὶ διὰ μόνης τῆς πυξίδος Πενιέ καὶ τριγωνομετρικοῦ δικτύου μιᾶς ἐπιφανείας ἑνὸς τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω :

- 1). Τὴν καταμέτρησιν ὀριζοντίων γωνιῶν καὶ κατακορύφων διὰ τοῦ Πολοδείκτου Πενιέ.
- 2). Τὴν χάραξιν καμπυλῶν ὑψομμάτων καὶ τὴν ὑψομέτρησιν αὐτῶν διὰ βαρομέτρου.

- 3). Τὴν θεωρίαν τῶν ἡμιτονίων καὶ τὴν δι' αὐτῶν καταμέτρησιν παντὸς ὕψους διὰ τῆς πυξίδος Πενιέ.
- 4). Νὰ γνωρίζῃ ἅπαντα τὰ συνθηματικά σημεῖα τῆς χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας.
- 5). Νὰ σχεδιάσῃ χάρτην 3 τετραγ. χιλιομέτρων τῆς περιφερείας του, χρησιμοποιῶν τὰ ἔργαλεῖα τῶν Προσκόπων τοπογράφων καὶ ἀναφέρων ἐν αὐτῷ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ πάντα τὰ ὑψόμετρα καὶ τὰ βάθη μὲ ὅλα τὰ συνθηματικά σημεῖα.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΡΑΠΤΟΥ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ

Νὰ γνωρίζῃ :

- 1). Ἀνάγνωσιν, γραφήν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Νὰ μεταχειρίζεται δακτυλήθραν καὶ νὰ κάμῃ κόμπον εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλωστῆς του.
- 3). Νὰ γνωρίζῃ τὸ γαζι, τὴν πατητῆ, τὸ καβαλίκι καὶ τὸ στρίφωμα.
- 4). Νὰ ξηλώνῃ γαζι χωρὶς νὰ ξεσχίξῃ τὸ ὕφασμα καὶ νὰ διευθετῇ μὲ καρύκωμα τὰς ἐσωτερικὰς ραφὰς τοῦ ἐνδύματός του.
- 5). Νὰ ράβῃ κουμπιὰ, κόπιτσες καὶ σοῦστες.
- 6). Νὰ κάμῃ κουμπότρουπες μὲ τὴ βελονιά τους.
- 7). Νὰ μοντάρῃ κάλτσες ἢ τρυπημένο ροῦχο.
- 8). Νὰ βάλῃ μπάλωμα σὲ ξεσχιμένον ροῦχο.
- 9). Νὰ κονταίνῃ ἢ μακρύνῃ οἰονδήποτε ἔνδυμα.
- 10). Νὰ πάρῃ μέτρα δι' ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ἐνδύματα.
- 11). Νὰ ὑπολογίξῃ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τοῦ ὑφάσματος διὰ κάθε εἶδος ἐνδύματος.
- 12). Νὰ δύναται νὰ κόψῃ ἀπὸ ἀχνάρι ἢ ἀπὸ παλαιὸν τοιοῦτον προσκοπικὸν ὑποκάμισον ἢ παντελόνι καὶ νὰ τὰ τρυπάσῃ.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω :

- 1). Νὰ χειρίζεται τὴν ραπτομηχανὴν καὶ νὰ τὴν μοντάρῃ.
- 2). Νὰ τὴν καθαρίζῃ καὶ νὰ τὴν λαδῶνῃ.
- 3). Νὰ γαζῶνῃ μὲ τὴν μηχανήν.
- 4). Νὰ δύναται βασιζόμενος εἰς τὰ μέτρα του νὰ κόψῃ ἀχνάρια διὰ μίαν προσκοπικὴν στολὴν ἢ προσκοπικὰ ἐσώρουχα.
- 5). Νὰ συναρμολογῇ καὶ νὰ γαζῶσῃ μὲ τὴν μηχανήν ἓν ἀπὸ τὰ ἐνδύματα ταῦτα μὲ τὰ κουμπιά καὶ ἐξαρτήματά του ἔτοιμον διὰ νὰ φορεθῇ.

ΠΤΥΧΙΟΝ

ΔΙΕΡΜΗΝΕΩΣ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

Νὰ γνωρίζῃ :

- 1). Ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Νὰ ἐκθέσῃ οἰονδήποτε θέμα ἐγγράφως καὶ προφορικῶς μετὰ σαφηνείας εἰς μίαν οἰανδήποτε ξένην γλῶσσαν τῆς ἐκλογῆς του.
- 3). Νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἓν οἰονδήποτε θέμα ἀπὸ βιβλίον ἢ ἐφημερίδα εἰς ξένην γλῶσσαν τῆς ἐκλογῆς του.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

Νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τ' ἀνωτέρω εἰς δύο ξένας γλώσσας τῆς ἐκλογῆς του.

ΠΤΥΧΙΟΝ

ΑΡΕΤΗΣ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

Νὰ γνωρίζῃ :

- 1). Ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Νὰ ἔχῃ διαιτητὴν ὑπηρεσίαν ἓν τῷ Σώματι.

3). Νὰ εἶναι 2ας τοῦλάχιστον τάξεως Πρώτοσκοπος

4). Νὰ ἔχῃ ἀναφερθῆ τρεῖς εἰς τὴν Π. Δ. τῆς Ὁμάδος του.

5). Νὰ μὴ ἔχῃ ὑποστῆ πειθαρχικὴν ποινὴν· Ἐν περιπτώσει ὅμως τιμωρίας δὲν δύναται νὰ ὑποβῶλῃ πρότασιν περὶ ἀπονομῆς αὐτῷ τοῦ πτυχίου τῆς ἀρετῆς, εἰμὴ μόνον μετὰ πάροδον 3 μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς του καὶ κατοπίαν νέας ἀναφορᾶς δι' ἐνάρετον πράξιν ἐν τῇ Ἡμερ. Διαταγῇ τῆς προϊσταμένης του Ἐπιτροπῆς.

6). Νὰ ἔχῃ δύο τοῦλάχιστον πτυχία τῆς ἐκλογῆς του.

7). Νὰ ἔχῃ ἐγγράφον πιστοποιητικὸν εὐπροποῦς διαγωγῆς ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν γονέων του.

8). Νὰ ἔχῃ παρόμοιον πιστοποιητικὸν ἐκτάκτου διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς του, Ἐργοστασιαρχοῦ ἢ Προϊσταμένου του καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁμάδος του.

9). Νὰ ἔχῃ φυτεύσῃ 20 δένδρα εἰς ἄγωνα βουνὰ τῆς Πατρίδος του.

10). Νὰ ἀνανεώσῃ καθ' ἑξαμηνίαν τὰ ἐγγράφα πιστοποιητικὰ τῆς διαγωγῆς του.

ΠΤΥΧΙΟΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΟΥ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

Νὰ γνωρίζῃ :

- 1). Ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Ὅλα τὰ σήματα Μόρφος (ἑλληνικὸν καὶ διεθνὲς ἀλφάβητον, σημεῖα στίξεως, ἀριθμοὺς καὶ τὰ κυριώτερον ὑπηρεσιακὰ καὶ συνθηματικὰ σημεῖα).
- 3). Νὰ δύναται νὰ σημάινῃ διὰ χειρὸς τοῦ 45-50 γράμματα κατὰ λεπτόν.
- 4). Νὰ συνδέσῃ τηλεφῶνον μετὰ μιᾶς γραμμῆς καὶ μιᾶς γῆς ἢ μετὰ διπλῆς γραμμῆς

- 5). Νὰ χειρίζεται καὶ κανονίζει διαλύων καὶ συναρμοζολογῶν τὰς τηλεφωνικὰς καὶ τηλεγραφικὰς συσκευὰς του.
- 6). Νὰ χειρίζεται τὸν ἡλιογράφον καὶ τὸν φανὸν Σκότ καὶ ν' ἀποστέλλῃ ἢ δέχεται δι' αὐτῶν 24 γράμματα κατὰ λεπτόν.
- 7). Νὰ παραλαμβάνῃ διὰ τῆς ἀκοῆς ἢ καὶ μεταβιβάζῃ 30 γράμματα κατὰ λεπτόν.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω :

- 1). Νὰ εἶναι κάτοχος πτυχίου σηματοηλεγραφητοῦ.
- 2). Νὰ γνωρίζῃ θεωρητικῶς τὰ περὶ τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου.
- 3). Νὰ γνωρίζῃ τὴν χρῆσιν τοῦ Διεθνoῦς Κώδικος.
- 4). Νὰ ἐγκαταστήσῃ Τ/κὸν Σταθμὸν διὰ μιᾶς μηχανῆς ἑνὸς γαλβανομέτρου, ἑνὸς χειροστηρίου καὶ μιᾶς στήλης.
- 5). Νὰ γνωρίζῃ τὴν κανονικὴν σύνδεσιν δύο χαλκίνων ἢ σιδηρῶν συρμάτων.
- 6). Νὰ κατασκευάζῃ διὰ κοντιῶν ἑναερίου γραμμὰς εὐθείας, καμπύλας καὶ γωνίας καὶ νὰ γνωρίζῃ τὸν τρόπον τῆς στηρίξεως τῶν κοντιῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις.
- 7). Νὰ ἀναρριζᾶται ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν στύλων διὰ πεδίων καὶ σχοινίων, νὰ τοποθετῇ ἀπομονωτήρας καὶ ἐπισκευάζῃ οἰανδήποτε βλάβην τῶν τηλῶν γραμμῶν.

ΠΤΥΧΙΟΝ

Γ Ρ Α Φ Ε Ω Σ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

- 1). Νὰ γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2). Νὰ ὀρθογραφῇ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του.
- 3). Νὰ γράφῃ καθ' ὑπαγόρευσιν δισέλιδον ἐπιστολὴν τῆς ὁποίας ἢ ἀνάγνωσις νὰ ἴη εὐχερестаτή καὶ εἰς μαθητὴν 1ης τάξεως Ἑλληνικοῦ σχολείου.

- 4). Νὰ γράφῃ σημειωμὰ τι 10 γραμμῶν ὀρθοῦς χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ οὐδὲν ἀντικείμενον ὡς βᾶσιν παρὰ μόνον τὸ ἀριστερόν του χέρι ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ τοποθετήσῃ τὸ χάρτι τῆς ἐπιστολῆς του.

- 5). Νὰ ἀντιγράψῃ ἐξ ἐντύπου κειμένου στοιχείων τῶν δέκα στιγμῶν, 10 γραμμὰς ἐκ 40 γραμμάτων εἰς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἄνευ οὐδενὸς λάθους καὶ μὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εὐαναγνώστως καὶ ἄνευ παραγραφῶν.

- 6). Νὰ γράφῃ τὰς αὐτὰς γραμμὰς καθ' ὑπαγόρευσιν εἰς 3 λεπτὰ ἐπὶ χαρκαμένου χάρτου εὐαναγνώστως.

- 7). Νὰ δύναται νὰ παρασκευάσῃ μελάνην γραφῆς.

- 8). Νὰ δύναται ἐκ τεμαχίου μολύβδου ἀκατεργάστου νὰ σχηματίσῃ μολυβδοκόνδυλον.

- 9). Ἐκ καλάμου καὶ πτεροῦ νὰ κατασκευάσῃ γραφίδα.

- 10). Ν' ἀντιγράψῃ ἐπιτιχῶς διὰ τῆς γνωστῆς πιεστηρίου μηχανῆς (πρέσσης) μίαν ἐπιστολήν.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

- 1). Νὰ ὀρθογραφῇ καὶ γνωρίζῃ τοὺς διαφόρους τύπους τῆς ἀλληλογραφίας τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα ἀπευθίνεται.

- 2). Νὰ γράφῃ καθ' ὑπαγόρευσιν ἐξ ἐντύπου κειμένου στοιχείων τῶν 10 στιγμῶν, 10 γραμμὰς ἐκ 40 γραμμάτων ἐπὶ ἀχαρκαίου χάρτου μετ' ἀναλογίας γραμμῶν, διαστημάτων καὶ εὐθυγραμμίας ἄνευ λάθους εἰς 4 λεπτὰ.

- 3). Ἐξ ἑνὸς τεμαχίου (23×16) τυπογραφικοῦ χάρτου νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸν ἀναγκαῖον χῶρον διὰ ν' ἀντιγράψῃ ὁμοίαν τυπωμένην σελίδα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους μὲ στοιχεῖα τῶν 10 στιγμῶν. Καὶ κατόπιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μυστικὸν τῆς γραφῆς του διπλώνων τὸν χάρτην ὡς φάκελλον πρὸς ἀποστολήν.

- 4). Ἐπὶ ὅλων τῶν ὡς ἄνω γυμνασμάτων νὰ μὴ παρατηρηθῇ οὐδεμίαν κηλὶς μελάνης.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ένα από τὰ πολλὰ κακὰ ποῦ μᾶς ἔφερε ὁ πόλεμος εἶνε καὶ τὸ χάσιμο τῶν συνηθισμένων μας μερῶν καταυλισμοῦ. Τὸ Μὲξ, τὸ St George, τὸ Ράμιλι ποῦ περνούσαμε ἄλλοτε διασκεδαστικὰ τῆς Κυριακῆς μας εἶνε τώρα μεγάλα μόνιμα στρατόπεδα. Ἡ Νούσχα, τὸ μεγάλο ἀλλὰ μονότονο περιβόλι εἶνε τὸ μόνο ποῦ μπορεῖ τώρα νὰ μᾶς δεχθῆ ὅταν καταυλιζόμεθα ὅλες ἡ Ὀμάδες μαζί.

Τὴν Κυριακὴ 7 τρέχοντος μία - μία οἱ Ὀμάδες ξεκινούσαν ἀπὸ τὸ Κέντρο γιὰ τὴν Νούσχα. Στῆς 9 τὸ μεγάλο γήπεδο τοῦ foot-ball εἶχε γίνῃ σωστὸ στρατόπεδο.

Κάθε Ὀμάς στὸ τακτικὸ τῆς μέρας, ἐκτός ἀπὸ 6η ποῦ ἄλλαξε τὸ δικό της γιὰτὶ ἦταν πλημμυρισμένο ἀπὸ νερό.

Κατὰ τῆς 10 ἦλθε καὶ ὁ κ. Πρόεδρος μας, ὁ καὶ Ἐφορευτὴν τῶν Ὀμάδων κατὰ τὴν ἀπουσία τοῦ κ. Γ. Πηλαβιάκη ποῦ βρίσκεται στὸ Λονδίνο. Μαζί του ἦλθε καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κ. Ε. Α κ. Λεοντόπουλος.

Μία ἐξαιρετικὴ κίνησις ἐβασίλευε στὰς Ὀμάδας, γιὰτὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθοῦν οἱ ὑποψήφιοι γιὰ τὸ πτυχίον τοῦ σηματοτηλεγραφητοῦ.

Παντοῦ ἔβλεπε κανεὶς ὁμίλους προσκόπων μὲ τὰ σήματα στὸ χέρι, ἐπαναλαμβάνοντας ἀκόμη μιὰ φορὰ τὰς ἀσκήσεις των.

Ἰδιαιτέρη αἰσθησις ἔκαμαν αἱ ἀσκήσεις σημάτων διὰ βραχιόνων τῆς 6ης ὑπὸ τὴ διοίκησι τοῦ κ. Στόη. Ἀραδιασμένοι καμμιά δεκαριὰ πρόσκοποι, μὲ τὰς χρωματιστὰς σημαιοῦλες, ἐκτελοῦσαν ὅλοι μαζί τὰ παραγγέλματα τοῦ Ἀρχηγοῦ των. Νόμιζε κανεὶς πῶς ἔκαμαν ρυθμικὰ γυμνάσια.

Τέλος ἦλθε ἡ ὥρα τῆς δοκιμασίας. Ὅλων τῶν ὑποψηφίων τρέμουν οἱ καρδιές. Ἰδίως τῆς 1ης ποῦ θ' ἀρχίσουν ἀμέσως.

Ὁ κ. Βαλασόπουλος ὁ ἐξεταστής διὰ τὰ Μόρς εἰς τὴν θέσιν τοι, σιὸ Ἀρχηγεῖο τῆς 6ης. Ἡ καλωσύνη του, τὸ γέλασθὸ τοῦ προσώπου του ἀναπτερώνει τὰς ἐλπίδας πολλῶν. Ὁ Κος Πρόεδρος μὲ τὸ χρονόμετρο στὸ χέρι. Ὅλοι περνοῦν μὲ τὴν σειρὰν των ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὅποιον ἂν, μιλοῦσε διὰ μᾶς ἔλεγε πόσα καρδιοκτύπια ἀκουσε.

Οἱ ἐξετάσεις γίνονται αὐστηρότατα. Ἄν ἐχαρίσθησαν μερικὰ παρηγορητικὰ λόγια στοὺς ἀποτυχόντας τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι κανεὶς δὲν ἐχαρίσθησαν... κάστανα.

Πολλοὶ ἀποτυγχάνουν στὰ Μόρς. Ἄς μὴν τὸ πάρουν κατὰκαρδα. Ἄς ἐξασκηθοῦν ἐπι-

μόνως γιὰ τὴν ἐρχομένη ἐξέτασι ποῦ δὲν θ' ἀργήσῃ καὶ πολὺ.

Ἐν τῷ μεταξῷ αἱ Ὀμάδες κάνουν διάφορες ἀσκήσεις καὶ παιγνίδια.

Ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς περιέρχεται τὰς διάφορες Ὀμάδες, περισσότερο ὅμως κοντοστέκεται — εἶνε ἡ γνώμη ὅλων — δίπλα στὸ μαγειρεῖο τῆς 6ης.

Ἡ ὥρα τοῦ συσσιτίου ἔφθασε. Οἱ ἐξετάσεις διακόπτονται γιὰ λίγη ὥρα. Ὅλοι ρίχνονται μὲ σπουδὴν στὰ σακκίδια καὶ καρβάνες, πηρούνια, ξερὰ φαγητὰ βλέπουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς 6ης ποῦ ἦτο τῆς ὑπερησείας, σερβίρεται μιὰ ἀχνίζουσα μακαρονάδα μὲ κυμμά, πολὺ ἐπιτυχημένη, ἀφοῦ ἄλλως τὴν προλαρεσκείασε ὀλόκληρος ὑπαρχηγός!!

Τὸ γεῦμα ἐτίμησε καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Περιφ. Ἐπιτρ. Ἀλεξανδροεῖας κ. Κ. Πηλαβιάκης, ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ ὁποίου εἶδε τὸ φῶς καὶ ἓνα κομμάτι τυρὶ γραβιέρα, ποῦ ἀγαπᾷ πολὺ καθὼς φαίνεται.

Στὰς 2 ἀναφορὰ ἀρχηγῶν κ' ὕστερα πάλι ἐξετάσεις καὶ foot-ball.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν σηματοτηλεγραφητῶν ὅσο πᾶει καὶ λιγοστεύει δυστυχῶς.

Κατὰ τὰς 5 γίνεται ἡ ὑπαστολὴ τῶν Σημαιοῦν καὶ δρόμο γιὰ τὴν πόλι.

Στὸ ἀλτ! τοῦ Rond Point ἓνα μεγάλο κοντὶ γλυκὸ τῆς 6ης γίνεται ἀνάσπαστο.

— Καὶ μένα ἀπ' ἐδῶ !!

— Ἐγὼ δὲν ἔφαγα κύριε Ἐπαρχηγέ !!

Ὁ μόνος ποῦ δὲν ἔφαγε—ἐκείνη τὴν ὥρα—εἶνε ἴσως ὁ ὑποψαινόμενος, ποῦ τὸ μοίραζε, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος ἀπεξημιώθη πλήρως εἰς τὸ Κέντρον ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ τενεκέ, τὸ ὅποιον ἔσωσε τὸ « Ἐγέρθητε » τοῦ σαλπικτοῦ.

333333

Τὴν περασμένη Κυριακὴ 14 τρέχ. ὅλο τὸ Σῶμα κατεσκήνωσε πάλι στὸν κήπο τῆς Νούσχας γιὰ τὴν ἐξακολούθησι τῶν ἐξετάσεων τῶν σηματοτηλεγραφητῶν. Ἐξετάζονται εἰς τὰ διὰ βραχιόνων σήματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτυγχάνει κανεὶς, παρ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν ἐξεταστῶν Ἐπίσης καὶ διὰ τὰ συνθηματικά.

Τὸν καταυλισμὸ μας εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Κοινοτικῶν Σχολῶν μας κ. Παλαιολόγος Γεωργίου μαζί μὲ τὸν κ. Γλαυκωπίδη, Παρηκο-

λούθησαν με προσοχή όλη την κίνησι του στρατοπέδου που φαίνεται πως τους επροξέ- νησε καλή εντύπωση.

Όμιάς ύπηρεσίας ή 7η που μās έτοιμάσε ένα θανμασίο 'Ατζέμ-πιλάφι, έπιτυχέστατο χάρις στες φροντίδες του ύπαρχηγού της κ. Μπαριτάκη.

Στό τραπέζι της 'Επιτροπής φιγουράρει και ένα πιάτο γιοσφου, τό όποϊον πείει θαν- μάσια με τό πιλάφι, όπως τουλάχιστον ισχυ- ρίζεται ό κ. Πηλαβιάκης.

Αισθητή γίνεται ή άπουσία από τό γεύμα του κ. Γεν. Γραμματέως, ό όποϊος άν άκού- σωμε τόν συνάδελφό του της Περιφερειακής έφυγε μόλις είδε τόν μάγερα της 7ης να συζητεί ή μάλλον να ρίχνη κρομμύδια 'στό φαγι. 'Ετσι τουλάχιστον έλέχθη.

Τό γεύμα διαδέχθηκαν διάφορες ασκήσεις στρατιωτικά. 'Εννοείται ότι άπ' αυτές δέν έλειψεν ή 8η της όποιας ό 'Αρχηγέϊον κ. Κυπραϊός φαίνεται πως έχει ιδιαίτερη συμ- πάθεια 'στα γυμνάσια, και πρό πίντων στους άκροβολισμούς. Δυστυχώς όμως για τούς τελευταίους δέν του είνε άρκετό τό άπέραντο έδαφος!! Θά ήθελε 'ίσως τό Πεδίον του 'Αρεως ή τό Γουδί!! 'Ας κρύψει την όρε- ξί του.

'Εκ της έκδρομής τό Σώμα γύρισε κατά τες 5 1)2 και διελύθηκε 'στό Κέντρο.

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΣΩΜΑ ΣΥΡΟΥ

Σύρος, 19 Μαΐου 1915

(Καθυστερήσασα άνταπόκρισις)

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν, 17ην τρέ- χοντος, έγένετο ή τελετή της όρκωμοσίας των Προσκόπων της Β' Όμάδος Σύρου. Αυτή ύπηρεξεν εις άκρον σοβαρά και επιβλητική' παρέστησαν δέ ή Α' Όμάς των Προσκόπων μετά του 'Αρχηγού και 'Εφόρου Όμάδων κ. 'Αριστ. Τσιροπινά, ό 'Εισαγγελεΐς των 'Εφετών Αιγαίου κ. Γιαμαλάκις, ό διευθυν- τής της 'Αστυνομίας Κυκλάδων, τά μέλη της Περιφερειακής 'Επιτροπής των Προσκό- πων Κυκλάδων και πλείστοι άλλοι των ήμε- τέρων πολιτών, θανμασιαι του Σώματος. 'Η τελετή ήρχισε διά της έπάσεως της Σημαιας της Όμάδος, είτα δέ ό κ. Τσιροπινάς προσε- φώνησε τούς προσελθόντας' μετά τουτο δέ οί κ.κ. 'Αλβανός, άρχηγός της Β' Όμάδος, και Γιαμαλάκης όμίλησαν πρός τούς νέους Προσκόπους, καταστήσαντες αυτοίς προσε- κτικωτέρους περι τήν εκτέλεσιν των καθι-

κόντων αυτών. Μετά ταύτα έλαβε χώραν ή όρκωμοσία των Προσκόπων της Β' Όμά- δος, μετά τό πέρας της όποιας όρκώσθησαν και τινες της Α' Όμάδος, προαγθέντες εις Προσκόπους Β' τάξεως. Τέλος διά του έθνι- κού ύμνου και της ύποστολής της Σημαιας έληξεν ή όρκωμοτική όντως αυτή τελετή.

Δ. Ε. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΕΝΘ. 1 ΟΜΑΔΟΣ Σ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ Κ.Ζ.Α.

'Ο 'Αρχηγός της 1ης Όμάδος Κάρο-Ζα- γιάτ κ. Κουτιάφης άναχωρήσας ως έπίστρα- τος 'πέθεσε τήν διοίκησιν του Σώματος εις τούς τέσσαρας 'Ενωμοτάρχας αυτής. Είς εκ των 'Ενωμοταρχών αυτών ό κ. Χρ. Ψαλτόγλου έγραφε τά κάτωθι ώραϊα άληθώς λ'για για τούς Προσκόπους του Κ.Ζ.Α. τά όποϊα μετ' εδχαριστήσεως δημοσιεύομεν.

'Αγαπητοί μου Πρόσκοποι

Είνε ή δευτέρα φορά που κάμωμεν συγκέντρωσι άπουσιάζοντος του καλου μας αρχηγού, ό όποϊος άναχωρών εκει που τον καλεί ή φωνή της Πατρίδος, αφήκε σ' έμας τούς τέσσαρας τήν εκπαίδευσιν της όμάδος του, με βοηθόν μας και σύμβουλόν μας τόν αντικαταστάτη του κ. Κ' 'Αναστασιάδην.

'Αλήθεια είνε πολύ μεγάλη τιμή για μās αυτό τό πράγμα, όσον και μεγάλη είνε ή ύποχρέωσις τήν όποιάν αναλάβαμε. Τό έργον είνε πολύ πολύ δύσκολον και βαρύν, δέν στηριζόμεθα μόνον εις τούς έαυτούς μας, αλλά στην καλή σας θέλησι και τά ευγενή σας αισθήματα τά όποϊα μās έδειξατε μέχρι σήμερα, τό παν έξαρτάται από όλους μας, μπορεϊ να έχωμε όλη τήν καλή θέλησι να σάς μάθωμε εκείνο τό λίγο που ξέρομε, γι' αυτό όμως χρειάζεται και ή δική σας βοήθεια.

Είνε πολύ μεγάλες στιγμές αυτές που περνούμε, άφου όλοι εΐμεθα άκόμη νέοι, στη σημερινή όμως περίστασι πρέπει να βγάλωμε αυτή τήν ιδέη από τό κεφάλι μας.

Κανείς από μās δέν είνε πιά παιδι και θά τό άποδείξη ό τοιος θέλει (γιατι εκείνο που θέλει ό άνθρωπος κάνει) σ' αυτή τήν κρίσιμη στιγμή.

Να θυμηθίτε αγαπητοί μου εκείνους τούς πρώτους καιρούς που ιδρύθη τό Σώμα, καμμιά άπολύτως διοικήσις δέν ύπήρχε, μās διοικούσε ή θέλησίς μας ό πόθος μας να γίνωμε Πρόσκοποι και όπως βλέπετε τό κατορθώσαμε. Σήμερα πρέπει να κρατή- σωμε τό Σώμα τό όποϊον βεβαίως είνε

ἀρκετά δύσκολο πράγμα, εὐκολώτερο ὅμως ἀπὸ τὸ πρῶτο γι' αὐτὸ ὅλοι πρέπει νὰ ποῦμε πῶς δὲν ἀνήκομε πλέον στὸν ἑαυτὸ μας ὅπως ἐκεῖνοι ποῦ τρέχουν στὴ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος μας.

Ὁ καθένας μας πρέπει νὰ ὀιζώσῃ βαθειὰ στὴν καρδιά του αὐτὴ τὴ σκέψι καὶ τὸ ἐγὼ του νὰ τὸ ρίξῃ γιὰ τὴν ἰδέα ποῦ ὑπηρετεῖ.

Μὴν νομίζετε ἀγαπητοὶ μου ποῦ μὲ τὴν τιμὴ αὐτὴ ποῦ μᾶς δώσανε θὰ ὑπερηφανευθοῦμε, κάθε ἄλλο, εἴμεθα ἀδελφια ὅλοι ἓνα σκοπὸ ὑπηρετοῦμε καὶ γι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸ πᾶν μπορούμε νὰ θυσιάσωμε. Τὴν περὶ θαρξία ποῦ θὰ μᾶς οφείλετε εἶνε κάποια ἐκτίμησις ἐκ μέρους σας σ' ἐμᾶς ἀφοῦ κι' ὁ καλὸς μας ἀρχηγὸς μᾶς διώρισε νὰ σᾶς διοικήσωμε πρὸς τὸ παρόν.

Σ' αὐτὰ ὅλα ἔχομε καὶ βοηθὸ ὡς σᾶς εἶπα τὸν κ. Ἀναστασιάδη ὁ ὁποῖος σήμερον ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ μας, ὁ βοηθὸς μας αὐτὸς εἶνε πολὺ πολὺ κατάλληλος γι' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο καὶ ἐλπίζομε πῶς θὰ τὸ φέρωμε εἰς πέρας πρωτίστως ὅμως μὲ τὴ δική σας θέλησι.

Ἀποτυπώσετε καλὰ αὐτὰ τὰ λίγα μου λόγια καὶ βοηθήσατέ μας καὶ σεῖς στὴν ὁμορφὴ καὶ ὑψηλὴ ἰδέα ποῦ ἐπιδιώκωμε.

Καὶ καθένας μας ἂς φαντασθῇ τὴ χαρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ μας ὅταν ἐπιστρέφων ἀπὸ κεῖ ποῦ θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ ὁ διαφροστερῆς Βασιλεὺς—Γενικὸς Ἀρχηγὸς μας. βρῆ τὸ Σῶμά μας ἀκμάζον καὶ καθ' ὅλα τέλειον.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΨΑΛΤΟΓΛΟΥΣ
ΕΝΟΜ. ΠΕΣ ΟΜΑΔΟΣ Κ. Ζ. Α.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 1ην Ὀκτωβρίου, ἐν Λεμεσοῦ τῆς Κύπρου ὁ κ. Λανίτης Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων Λεμεσοῦ, ἔδωκεν ἐνθῆπον πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ λόγου τῶν πεπραγμένων ἐνὸς ἔτους.

Ἀπὸ τὴν ὥραιαν, ζωντανὴν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀλογοῦ θαυμασίαν ὁμιλίαν τοῦ κ. Λανίτου, δημοσιεύομεν τὸ τέμα αὐτῆς βέβαιοι ὄντες ὅτι τοῦτο θέλει ἐνχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας μας.

Καὶ ὅταν δῆτε ἐμπροστὰ σας λεγεῖννας προσκόπων νὰ παρελαύνουν καὶ τοὺς ἐφήβους τῆς πατρίδος σας σκορπισμένους εἰς λόγους καὶ συντάγματα προσκοπικὰ μὲ τὸν δικέφαλον αἰτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, θὰ νοιώσετε γύρω σας νὰ περιβομβοῦν κάποιοι παλλητοὶ θρυλλοὶ τῆς φυλῆς, ἐλπίδες ὥραϊαι νὰ πτεροσυγίζουν καὶ τὸ πέρασμά των θ' ἀφρυπνίζῃ

ζωηρὸν εἰς τὴν ψυχὴν σας τὸ ἀνήσυχον ὄνειρον μακρῶν αἰώνων.

Δὲν εἴμεθα φυλὴ ποῦ θνήσκει· εἴμεθα φυλὴ ποῦ ἀναγεννᾶται, ἀλλὰ θνήσκομεν καὶ χανόμεθα καὶ καταρρέομεν ὅταν διημερευώμεν εἰς τὰ καφενεῖα ἢ χαρτοπαικτοῦμεν εἰς τὰς λέσχας καὶ δὲν ἀρίνομεν τὰ μάτια μας ν' ἀνοίξουν εἰς τὸ θάμβος τῆς ζωῆς καὶ τῆς προσόδου καὶ δὲν ἀρίνομεν τὴν ψυχὴν μας νὰ περιλουσθῇ μέσα στὰς νέες ἰδέες τῆς κοινωνικῆς ἀναγεννήσεως. Ἐλάτε λοιπὸν κινήθητε μαζὴ μας, διότι κινήσις θὰ εἶπῃ ζωὴ καὶ ἀκίνησις θὰ εἶπῃ θάνατος, καὶ ἂν εἴμεθα κύριοι τῆς ἀτομικῆς μας ζωῆς, καὶ ἂν δυνάμεθα τὴν ζωὴν αὐτὴν νὰ διαθέσωμεν ὅπως θέλομεν, δὲν εἴμεθα ὅμως κύριοι τῆς ζωῆς τῆς πατρίδος μας, τὴν ὁποῖαν χιλιάδων ἐτῶν ἐθνικὸς βίος μᾶς ἐπιβάλλει νὰ κρατῖνωμεν καὶ ἐνισχύσωμεν καὶ παραδώσωμεν εἰς τὰ παιδιὰ μας καὶ τοὺς ἀπογόνους μας οὐχὶ ἀσθενὴ καὶ νοσηρὰν καὶ καταρρέουσαν, ἀλλὰ μεγάλην ὅπως ἦταν πρῶτα, «σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς».

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Μίαν ἡμέραν δύο χωρικοὶ ἐστάθησαν μπρὸς εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' εἰς τὸ Τατόι καὶ ἐσυζητοῦσαν ἂν ἦτο τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Διαδόχου.

— Τοῦ Βασιλέως, ἔλεγε ὁ ἓνας.

— Τοῦ Διαδόχου, ἔλεγε ὁ ἄλλος.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν διήρξατο μὲ πολιτικὴν ἐνθυμοσίαν ὁ Διάδοχος καὶ οἱ χωρικοὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν τὸν ἐκάλεσαν νὰ τοὺς λύσῃ τὴν διαφορὰν των.

— «Ἐ πατριώτη, τοῦ φωνάζει ὁ ἐποστηρίζων ὅτι τὸ ἀνάκτορον ἦτο τοῦ Διαδόχου, δὲν μοῦ λές ἐσὺ σὰν γραμματιζούμενος ποῦ εἶσαι, τίτος εἶνε αὐτὸ τὸ παλάτι;»

— Τοῦ Διαδόχου εἶνε, ἀπαντᾷ ὁ Κωνσταντῖνος.

— «Τὰ βλέπεις, λέγει τότε θριαμβεύοντας ὁ χωρικός εἰς τὸν σύντροφόν του, τὰ βλέπεις ποῦ σι' ἄλεγα;»

— «Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις ἐσὺ βρὲ πατριώτη ποῦ εἶνε τοῦ διαδόχου, λέγει ὁ ἄλλος χωρικός κίπως θυμωμένος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν νῦν Βασιλέα.

— «Τὸ ξέρω ἀπαντᾷ γιατί εἶμαι ὁ ἰδιοκτῆτης του.»

Ὁ χωρικός μὴ ἐννοήσας τὴν σημασίαν τῆς φράσεως ἐξεπλάγῃ καὶ σπρεφόμενος λέγει πρὸς τὸν ἐπίσης ἐκπληκτον σύντροφόν του:

«Φαντάσου ρε Κώστα τί φτώχεια ποῦ σοῦ τὴν ἔχει τὸ ἔθνος, ἀφοῦ καὶ ὁ Διάδοχος κάθεται σὲ σπῆτι μὲ νοῦκι!»

Χ. ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ Θ ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

(Πέρασαν έννενηντα χρόνια από την ένδοξη άποτυχία του Κανάρη να κάηη την Αίγυπτιακή Αοριάδα μέσα στην Αλεξάνδρεια, μέρα μεσημέρι. Γι' αυτό καταχωρίζομεν απόσπασμα του ναυτικού ήμερολογίου του Κυβερνήτου Έμ. Τομπάζη, το όποιο διηγείται διατί απέτυχεν ό τολμηρός Κανάρης.

Ήτανε ό Ιούλιος του 1825. Ο Στρατάοης Ίβραήμ περιέτρεχε τον γέωω Μωρηά ύπερα από τον ήρωικό θάνατο του Παπαφλέσσα στο Μανιάκι. Ο Ρεσσήρ πασάς Κιουταγής ντροπιασμένος πολιορκούσε το Μεσολόγγι και σέ όλίγο ό άγέρωχος Ίβραήμ με τους Άραβις του θά κατέφθανε εις βοήθειά του. Ο Μιαούλης είχε κατανικήση την τουρκική άοριάδα έξω από το Μεσολόγγι και ό Καπετάν-πασάς Χοσρέφ τσακισμένος είχε καταφύγη στην Αλεξάνδρεια (23 Ιουλίου ή 3 Αύγούστου). Έπρεπε με κάθε τρόπο να έμποδίσουν τον Χοσρέφ να πάρη στρατόν από την Αίγυπτον. Τι θά έγινετο: Το κάτωθεν ήμερολόγιον μās άπαντά:)

Η Διοίκηση της Νήσου Ύδρας προσβέπουσα τον κίνδυνον όν διατρέχει ή Πατρίς Έλλάς άν ό Αίγυπτιακός στόλος άποβιβάση εκ τειάρτου και τα λοιπά άραβικά στρατεύματα από Αλεξάνδρεια εις Πελοπόννησον και διά να έμποδίση και ματαιώση τους πανολεθρούς τούτους σκοπούς κατά της φίλης πατρίδος, διέταξε δύο πολεμικά πλοία, το ήμέτερον «Θεμιστοκλής» και το «Έκδικησις» του γενναίου Καπετάν Αντ. Γ. Κριεζή, καθώς και πυρπολικά τρία, το του γενναίου Κανάρη, Αντωνίου Θεοφάνη και Μανώλη Μπούτη, άρχηγόν δέ της εκστρατείας ταύτης τον Κ. Έμ. Τομπάζη διά να απέλθωμεν εις Αλεξάνδρεια εντός του λιμένος και κατακαύσωμεν, ει Θεός δώσει, τον έχθρικόν στόλον.

Συμβεβηκότα :

Σην Θεψ μισείομεν από Ύδρας με τα ύπό την οδηγίαν μου πλοία διευθυνόμενοι εις τον σκοπόν μας. Έροίψαμεν άγκυραν εις Μετόχιον άντικρυ της Ύδρας περιμένοντες τους μείναντας ναύτας μας.

23 Ιουλίου Πέμπτη.— Έπληρώθη ό αριθμός των ναυτών μας. Ήλθε και ό Άρχηγός μας Κνρ. Έμ. Τομπάζης και ό Καπετάν Αντώνιος. Διετάχθησαν οι πυρπολικά να έλθουν εις το πλοϊόν μας. Έλθόντες τους έδώσαμεν τα αναγκαία βιβλία των σενιά-

λων, καθώς και τās μερικās σημαίας ενός εκάστου πυρπολικού.

24.— Έκάμαμε πανιά. Ένυκτώθημεν στο μέρος όπου δείχνει ή ρελεβασιόνε μας: ό άνή έφύσησεν όλίγον. Έκάναμε σημεϊον ένα φανάρι εις την μετζάνα διά να ακολουθήση ή μοϊρα μας παρατηρούσα τα κινήματα μας. Ο άνήρ πάντοτε φνσά όλίγος.

25.— Έξημερώθημεν ως ή ρελεβασιόνε μας. Ο καιρός άρχισε να φνσά. Έδέοαμε στη πρύμνη μας το πυρπολικό του Αντωνίου Θεοφάνη ως άρχοκίνητον. Γαλήνη μās κατέλαβε. Έφύσησεν όλίγον. 26.— Ένυκτώθημεν ως ή ρελεβασιόνε μας έχωντας πάντοτε τον αυτόν άνεμον. Έκάναμε δέ προς τούτους και σενιάλο της μοϊρας μας να έννοθη όλη, καθώς και να βιαστήση πλώρη Σ. Ι. Α. ήτις και άνταπεκρίθη. 28.— Έξημερώθημε ως ή ρελεβασιόνε μας (Αλεξάνδρειας πέλαγος). 29.— Έφρονάχθη ό καπετάν Κριεζής διά να έλθη εις το πλοϊον μας καθώς και οι πλοίαρχοι πυρπολικά ύπως άποφασίσωμεν την διά τον σκοπόν μας ένέργειαν. Έλθόντες δέ οι πυρπολικά πλοίαρχοι και ό Καπετάν Κριεζής και άφου έμειναν σύμφωνοι ό τε άρχηγός μας Κ. Τομπάζης και Καπετάν Κριεζής, έδωκαν τωιαύτας οδηγίας εις τους πυρπολητάς, δηλαδη προς το μεσημέριον να διευθύνουσι πλώρη προς την Αλεξάνδρεια με παρατήρησι τωιαύτην ως τε να φθάσωσι εις το στόμιον του λιμένος προς τās ένδεκα και να ύψώσωσι στο πλωρινό κατάρτι σενιάλο το όποϊον τους έδόθη τάχα ότι χρήζουσι πλότου, άφ' ου έμβωσι στο λιμένα να παρατηρήσωσι ποϋ είναι ό έχθρικός σωρηδόν στόλος άραγμένος, και όμοϋ, και τα τρία πυρπολικά να μεταδώσωσι το πϋρ προσέχοντες το μέρος εκείνο του λιμένος όπου είναι τα Ευρωπαϊκά φορηγά πλοία να μη πειραχθώσι και βλαφθώσι και άφ' ου εκτελέσωσιν, εάν ό Θεός θέλη, τον Ιερόν σκοπόν των και ήμεις ιδωμεν το πϋρ, θέλει διευθυνθώμεν να λάβωμεν τους πυρπολητάς, κάμνοντας ψευδοφωτιάς, διά να μās γνωρίσωσι. Άφ' ου λοιπόν άπαντες οι πυρπολικά με Έλληνικήν γενναιότητα άπεφάσισαν την όσην εκ μέρους των δυνατήν προσπάθειαν και ώρκίσθησαν να μη γυρίσωσι άν τον έχθρόν της πατρίδος δέν βλάβωσι έμίσουσιν εις τα πυρπολικά των διά να έτοιμάσωσι τα αναγκαία. Οι πυρπολικά ό τε Κανάρης και Θεοφάνης έφερον εις το πλοϊον μας όλα τα πράγματα των, ό δέ Μπούτης εις το του Καπ. Κριεζή και ούτως έλύσαμε τα πυρπο-

γικά ἀπὸ τὴν πρῶμην μας διὰ νὰ διευθυνοῦν εἰς τὸν σκοπὸν των, ἀφ' οὗ ἔκαναν ὅλοι τὴν προσευχὴν τους στὸ Χριστὸ καὶ στὴν Ἁγρᾶντὴ Μητέρα του διὰ νὰ τελειώσουν τὰ πενταετῆ βάρσανα μας, καὶ ὁ Κανάρης ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸ πλοῖον μας ὁδηγὸν ἕναν ναύτη μας Κυριάκον Σαμιότην. Εἶδομεν ἔξαφνα ἕνα πυροπολικὸν μας καιόμενον καὶ εὐθὺς ἔκάναμε πανιὰ διὰ νὰ λάβωμεν τὰς βάρσας αὐτῶν. Εἶδαμε ὁμῶς τὰ πυροπολικά μας τοῦ Ἀντώνη Θεοφάνη καὶ Μανώλη Μπούτη ἔξερχόμενα τοῦ λιμένος πρίμα. Ὅθεν ἐννοήσαμε ὅτι τὸ πυροπολικὸν τοῦ Κανάρη δὲν ἔκανε καμμιὰ ἐκτέλεσι ἐπειδὴ κρότον κανένα ὡς σύνηθες δὲν ἀκούσαμε. Ἐπλησιάσαμε εἰς τὸ πυροπολικὸν τοῦ Θεοφάνη καὶ ἐδέσαμεν το στὴ πρῶμην μας καὶ ὁ Καπ. Κριεζῆς τὸ τοῦ Μ. Μπούτη. Ἐφάνη ἕνα πλοῖον βρῖκιον ὁρσάρωντας σημαίαν τοῦ Σατοράπου γεμάτο ἀπὸ Αἰγυπτίους καὶ μία γολεττα ὁρσάρωντας τούρκικο, ἔξερχόμενα ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας σκοπεύοντα νὰ πιάσουν τὴν βάρσα τοῦ πυρ. καὶ ἄλλα πυρ. Ἐπήραμε τὴν βάρσα τοῦ καέντος πυροπολικοῦ τοῦ Κανάρη σώους φέρουσας καὶ τὸν Λιμενάρχην τῆς Ἀλ. Λιμένος (ι) καὶ ἀφ' οὗ ἐστάθημεν ἀλακάτα ἔσω τοῦ Λιμένος ἔως 6 ὁργυιῶν νερῶν βάθους διὰ νὰ μὴ βλαφθῇ ὁ Κανάρης καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπεριλάβωμεν εἰς τὸ πλοῖον μας καὶ διευθύναμε πλώρη κατὰ Π. Μ. ὁ ρηθεὶς Κανάρης ἐδιηγήθη τὴν ἀποτυχίαν του οὕτως:

Ὅποταν οἱ πυροπολιταὶ ἔλαβον τὰς διαταγὰς τῶν Καπεταναίων τοῦ «Θεμιστοκλέους» καὶ τῆς «Ἐκδικήσεως» διὰ νὰ ἀπέλθωμεν καὶ καύσωμεν τὴν Ἀρμάδα τοῦ Χοσρέφ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου Ταχῆ μέσα στὴν Ἀλεξάνδρεια, ἔκάναμε πανιὰ ἀνέμου πνέοντος Π. Μ. Μὲ τὸ νὰ ἦσαν ἀρροκίνητα τὰ πυροπολικά τοῦ Θεοφάνη καὶ Μπούτη ἐβιάζομην νὰ ὀλιγοστεύω πανιὰ διὰ νὰ προφθάνωσι τὸ ταυκίνητον ἰδικόν μου, ἀλλὰ τέλος ἀντικρούσαμε τὸν λιμένα ὅπου καὶ ἔπρεπε νὰ εἰσέρω πρῶτος τῶν ἄλλων διὰ νὰ μὴ μᾶς γνωρίσωσι οἱ ἐχθροὶ καὶ μάλιστα ὅπου τὸ πλοιάριον τῶν πιλότων διευθύνετο νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ. Ἐμβὰς λοιπὸν ἀφ' οὗ ἔλαβα μὲ τρόπον ἐπιτήδειον τὸν πιλότο εἰς τὸ πυροπολικόν μου καὶ ὕψωσα Ρωσικὴ σημαίαν διὰ νὰ μὴ μᾶς ὑποπτευθῶσι, διηύθυνα πλήρη κατὰ ὁ φρεγατῶν, ἀραγμένων κατὰ τάξιν πρὸς (κενὸς δὲ τόπος). Ἐν τῷ μεταξύ ἦλθε καὶ ὁ τσαούσης τοῦ Βεζύρη Μοχάμετ Ἀλη, πατρὸς τοῦ Στρατάρχου Ἰβραήμ διὰ νὰ μὲ βιζιτάρῃ ὡς ἡ συνήθεια. Ἀλλὰ ἐγὼ ὡς τάχα τὸ σχοινίον τοῦ ἔδωσα διὰ νὰ πιάσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἔ-

φυγε, ἐπροχώρησα (*) προχωρῶν ὁμῶς ὁ καιρὸς μὲ ἦλθε κατὰ πλώρη. Ὅθεν ἐβιάσθη νὰ ὀρσάρω κατὰ τῆς ναυαρχίδος ἀλλὰ ἐκεῖ μοῦ ἔλειπεν ὁ ἀήρ ὅθεν περιφερόμενος ἀναμεταξὺ στα ἐχθρικά πλοῖα καὶ ὁ καιρὸς ἄρχισε νὰ φυσᾷ ὀλίγον δεξιὸς ἐρηρημα τὸ πυροπολικόν μου εἰς μίαν φρεγάτα καὶ πολλὰ ἄλλα ἐχθρικά πλοῖα τοῦ ἦσαν ἀραγμένα ποκίτω ἀπὸ τὸ παλάτι τοῦ Βεζύρη, καὶ ἔδωσα τὸ πῦρ κατ' αὐτῆς ἀφ' οὗ ἔκοψα διὰ τοῦ μαχαριου μου τὴν Ρωσικὴν σημαίαν καὶ ἠδυνήθην νὰ ὑψώσω ἔως μίαν πῆχυν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ οὕτως ἐγὼ διεσώθην εἰς τὴν βάρσαν μου μὲ ὄλους τοὺς πυροπολιτάς ναύτας μου, διευθυνόμενος διὰ νὰ ἐξέλθω τοῦ λιμένος. Ἀλλὰ τὸ πυροπολικὸν ἀπέτυχε ἀπὸ τὸ νὰ βλάβῃ τὸν ἐχθρὸν διότι ὀρσάρησε μὲ τόση ταχύτητα ὥστε κατεκάη στὸν ἀέρα. Τὰ δὲ ἄλλα δύο ὅτε εἶδον τὴν ἰδικὴν μου ἀτυχίαν, ἔκαμαν πανιὰ καὶ ἐξῆλθον τοῦ Λιμένος. Ἐγὼ ἀφ' οὗ εἰς μᾶτην 7 ἐχθρικά βάρσα μὲ ἐκηνύγησαν, καὶ ἀφ' οὗ ἕνα Γαλλικὸν βρῖκιο μοῦ ἔφρησε 4 καλῶς διευθημένα κανόνια καὶ τέλος τὰ δύο Τουρκο-Αἰγυπτιακὰ διεσώθην εἰς τὸ πλοῖον σας διὸ καὶ ὁμολογῶν χάριτας ἐγγνωμονῶν τόσον πρὸς τὴν γενναιοτήτά σου καθὼς καὶ τὸν Κ. Κριεζῆ δι' ὅσην ἐπιμέλειαν καὶ κίνδυνον ἐλάβετε ἔως ὅτου μὲ προλάβατε εἰς τὸ πλοῖον σας. Ἀυποῖμαι δὲ μεγάλως ὅτι ἀπετύχησαμε καὶ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην κατ' ἐμὲ δὲν ἀποδίδω εἰς ἄλλο εἰμὴ εἰς τὴν γαλήνην καὶ ἐναντιότητα τοῦ καιροῦ διότι ἡ γενναιοτήτης τῶν πυροπολιτῶν τὸ σωρηδὸν ἀραγμα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου μᾶς ὑπέσχετο μίαν λαμπρὰν ἐπιχείρησιν».

(Καὶ οὕτως ὁ Λιμὴν τῆς Ἀλεξανδρείας τότε ἐφιλοξένει τὸν στόλον τοῦ Χοσρέφ καὶ τὸν φροβερὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον δηλαδὴ 350 βρῖκια καὶ γολεττα μὲ δισχίλια κανόνια).

Θ. Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

(*) Σ. Α. — Ἐσεβάσθημεν τὴν ὀρθογραφίαν καὶ συντακτικὴν τοῦ ἡμερολογίου.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Πέρεεις ἕνα κομμάτι σπάγκον καὶ μετρᾷς τὴν μέσην σου, ἔπειτα τὸν διπλώνεις εἰς δύο καὶ μετρᾷς τὸν λαμόν σου. Θὰ παρατηρήσῃς ὅτι τὸ μήκος τῆς περιφερείας τοῦ λαμοῦ σου εἶναι μὲ τὸ ἡμισυ τοῦ μήκους τῆς περιφερείας τῆς μέσης σου.

Ἐπειτα διπλώνεις τὸν σπάγκον εἰς 4 καὶ μετρᾷς τὸ κάτω μέρος τοῦ πῆχους τῆς χειρός σου, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα ὡς τὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ. Θὰ παρατηρήσῃς ὅτι ἡ περιφέρεια τοῦ πῆχους εἶναι τὸ ἡμισυ τῆς περιφερείας τοῦ λαμοῦ καὶ τὸ τέταρτον τῆς περιφερείας τῆς μέσης.

Γ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 4 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΑΣ

Στὸν τουρκικὸ πόλεμον 1912

Ἐνας εὐζωνὸς κυτᾶζει τὴν ἔμορφη φύση, σὲ κάποια πορεία στὴν Μακεδονία.

— « Ὁ Θεὸς εἶναι Ἕλληνας, » λέγει, « πρέπει νὰ εἶναι, ἀφοῦ εἶναι τόσο ξυπνὸς καὶ ἔκανε τόσο ὁμορφα πράγματα... »

□ □ □ □ □

Στὴν ἐφοδο κάποιου ἠρώματος, στὸν Ἑλληνο-Βουλγαρικὸ πόλεμον 1913.

Ἐνὺς φαντάρου ἀνέβαινε, ἐκτεθημένος πολὺ τὸν παίρνει τὸ βόλι καὶ ζουβαριάζεται, κατακυλιώντιος μερικὰ μέτρα.

Ἄλλος φαντάρου τρέχει νὰ τὸν πιάσῃ.

— « Ποῦ τρέχεις ; » τοῦ φωνάζουν. « Δὲ βλέπεις τὴς σφαῖρες ποῦ πέφτουν βροχή ; »
Αὐτὸς ἀτάραχος ἐξακολουθεῖ ν' ἀνεβαίνει.

— « Βρὲ τρέχεις στὸ θάνατο ! » τοῦ φωνάζει ὁ ἀντισυνταγματάρχης του ὁ Πετρίδης, ποῦ εἶταν παρὼν.

Τίποτα ἀδτός. Φθάνει στὸν σὺντροφὸ του καὶ κάνει νὰ τὸν σηκώσῃ ὅτε εἶχε ξεφυγήσῃ. Τότε, μὲ τὴν ἡσυχία του, ἀνάμεσα στὴς σφαῖρες, ποῦ χαλάζι ἔπεφταν γύρω του, ὁ φαντάρου γονατίζει, ἀκουμπᾷ χάμω τὸ τουφεκι του, σταυρῶνει τὰ χέρια τοῦ πεθαιμένου, κίνει τὸ σταυρὸ του, λέγει μιὰ προσευχή. Ὑστερα, χωρὶς βία, ξαναπαίρνει τὸ τουφεκι του, σηκώνεται καὶ κατεβαίνει πάλι ἀνάμεσα σιτὸς συντρόφους του.

§ § § § § §

Στὴ βάρκα, Προίγκητες καὶ κυρίες, στὴ λίμνη τῶν Γιαννίνων. Περνᾷ σὶδὸ πλάγι ἄλλη βάρκα μὲ χωριάτες καὶ ἀρχίζει ἡ κουβέντα. Οἱ Προίγκητες εἶχαν πῆ σιτὸς ἄλλους νὰ μὴ λέγουν « Ὑψηλότατε » μὴν τοὺς γνωρίσουν οἱ χωρικοί.

Καὶ ρωτᾷ κάποιο κυρία ἀπὸ τὴν προίγκητικὴ βάρκα.

— « Ἐρετε ποιὸς εἶναι τοῦτος ; »

Οἱ χωρικοὶ χαμογελοῦν.

— « Καλοὶ εἶναι, » λέγει ἕνας, « λέμε σάμπως ν' ἄναι τὰ παιδιὰ τοῦ πατέρα μας. »

Στὴν Ἠπειρο, στὸν Ἑλληνο-Τουρκικὸ πόλεμον 1912.

Χιόνιζε ὅλη μέρα, τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια εἶναι κάτασπρα. Μιὰ κυρία κυτᾶζει κάπως ἀνήσυχα τὴ σκηνὴ τῆς ποῦ πάει νὰ πῆσῃ ἀπὸ τὰ πολλὰ χιόνια ποῦ βαραίνουν ἀπάνω.

— « Ἀπόψε, κυρία, » τῆς λέγει ἕνας εὐζωνὸς, δείχνοντάς τῆς τὴν ἀσπίδα δόλογρα, « θὰ πλαγιάσῃς σὲ παστρικὴ σεντόνια. »

ε ε ε ε ε

Στὸν Ἑλληνο-Βουλγαρικὸ πόλεμον 1913

Ἐνα εὐζωνάκι εἶχε βροῆ μιὰ μποτίλια λεβάντα, παρμένη ἀπὸ κανένα σπιτι Βουλγάρικο. Καταχαρούμενο ἔχυνε τὸ μυρωδικὸ στὸ βρώμιζο καὶ ψειριασμένον κεφάλι του, λέγοντας ὀλοένα.

— « Σαλοῦν, ἔ ; Ἀλαβάντα Φερδινάριε ! »
(Συλονίζη, ἔ ; Νὰ λεβάντα, Φερδινάνδε)
Π. Σ. Δ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ ΚΑΙ ΚΥΠΡῷ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ, οἱ μὴ ἐμβάσαντες τὴν συνδρομὴν των μέχρι σήμερον, νὰ μᾶς ἐμβάσωσιν αὐτὴν ὑποβοηθοῦντες οὕτω ἡμᾶς εἰς τὸ πολυδάπανον ἔργον τῆς ἐκδόσεως καὶ καλυτερεύσεως τοῦ Περιδικιοῦ μας.

(Ἐκ τῆς Συντάξεως)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω τῆς δυσκολίας εἰς ἣν εὐρισκόμεθα νὰ εὕρωμεν ἐν τῇ ἀγορᾷ χάρτην διὰ τὸ σύνηθες ἐξώφυλλον τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀναγκαζόμεθα νὰ μετατρέψωμεν αὐτὸ μέχρις οὗ ὀμαλώτεραι περιστάσεις ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν νὰ προμηθευθῶμεν τὸν μέχρι τοῦδε χρησιμοποιηθέντα τύπον ἐξωφύλλου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Περιδικιοῦ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ον. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Καταστατικὸν - Κανονισμὸς Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλιον Προσκόπου	»	7
Ἐγκόλιον Προσκόπου Τοπογράφου	»	4
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος	»	5
Παιδιαὶ καὶ Ἀσκήσεις	»	3
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων	»	3
Ὁδηγίαὶ πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς Ὁμάδος	»	3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοτηλεγραφητοῦ	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σαλπικτοῦ	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Ποδηλάτου	»	0.5
Σειρὰ τῶν τελευταίως καθορισθέντων ἀπαιτήσεων 38 πτυχίων εἰδικότητων	»	10

2ον. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα

Αἰτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 300	»	15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Σημάτων διὰ Βραζιλιάνων τὰ 20 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα	»	10
Ἐβδομαδιαῖαι Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50	»	10
15) ἡμέρηαι Ἀναφοραὶ Τοπικ. Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20	»	10
Δελτίον Ταυτότητος	»	0,2
Βιβλίον Ἐνοσίμων	»	6
Φύλλον ἐνοσίμων	»	5
Ὕμνος τοῦ Σώματος	»	5
Ἐντυπον Πτυχίον Ἀρχηγοῦ	»	—
» » Ὑπαρχηγοῦ	»	—
Ἐντυπα Πτυχία Δοκίμου Πρ. τὰ 25	»	10
» » Προσκ. Β'. Τάξ. τὰ 25	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (ἀδελτον) τὰ 100 φύλλα	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (δι' ἐν ἔτος, —δεμένον).	»	8
Φύλλα Μητρώου Ὁμάδος τὰ 25	»	10

3ον. Ἄλλων Εἰδῶν

Ἄσθη (διὰ τοὺς πλοῦς) ἕκαστος	»	0.5
Φοινὴ ἕκαστος	»	1
Γαινία Δοκίμων μετὰ λέξεις «Ἐσο Ἐτοιμος»	»	0.7
Ἄσθη ἐτήσιας ὑπηρεσίας	»	1
Σήματα Ἐπιτροπῶν, Μελῶν Περιφερειακῶν καὶ Τοπικῶν	»	2
Σημαῖα Ὁμάδων, ἕκαστη	»	95
Σήματα Ἐνωμοτιῶν ἕκαστον	»	3.5
Ἐξαρτήματα κοντοῦ σημαίας	»	37
Πίναξ Πτυχίων Εἰδικότητων εἰς 4 φύλλα	»	5
Σφραγίδες Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς	»	70

4ον. Ἐγκυκλίων

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἑξῆς Ἐγκυκλίων τινές τῶν ὁποίων ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ «Ἐσο Ἐτοιμος».

Ἐκαστον ἀντίτυπον Γ.Δ. 0,5

α) Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Χαριετισμοῦ.	
2). » 2α — Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν Ὁμάδων.	
3). » 5η — Διαγωνισμὸς Συλλογῆς Ξηρῶν Φυτῶν.	
4). » 6η — Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνουῦ.	
5). » 7η — Περὶ ζουσα διαφ. ὁδηγίας.	
6). » 8η — Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.	
7). » 9η — Περὶ ζουσα διαφ. ὁδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελειτῆς ὀργανομωσίας Προσκόπων.	
8). » 10η — Ὁδηγίαὶ περὶ ἰδρύσεως ὁμάδων Προσκόπων καὶ ἐναρξέως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.	
9). » 11η — Ἐπιστολὴ Προϊστατοῦ.	
10). » 12η — Περὶ τηρήσεως Κανονισμῶν καὶ ἐφαρμογῆς Ἐγκυκλίων.	
11). » 13η — Στοιχί. — Τροποποιήσις σφραγίδος.	
12). » 14η — Περὶ συντομίας εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν — Διάφοροι ὁδηγίαι.	
13). » 15η — Περὶ λειτουργίας Σώματος Ἑλληνίδων Προσκόπων.	
14). » 16η — Περὶ τῶν διαφόρων βαθμῶν Προσκόπου Βασιλέως.	

β) Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου

1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Ὄργανομωσίας Σωμάτων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.	
2). » 2α — Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.	
3). » 3η — Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.	
4). » 4η — Περὶ Κατατάξ. Προσκόπων.	
5). » 5η — Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.	
6). » 6η — Περὶ Πειθαρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.	
7). » 7η — Βιβλία Ἀρχηγῶν, Ἀπολυτήρια κτλ.	

Τὰ ταχυδρομικὰ βαρύνουσι τοὺς παραλήπτας.
Αἱ τιμαὶ λόγῳ τῆς καταστάσεως ὑπόκεινται εἰς ἀντιβολήσεις, αἵτινες εἶναι εἰς βῆρος τοῦ παραγγέλλοντος.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουσι στείλῃ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσωσι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
Alexandrie Rue Rosette 52